

Radovljica - Na slavnostni seji radovljiške občinske skupščine so podpisali listino o pobratenju z občino Buje v sosednji socialistični republiki Hrvaški. Občini bosta odslej sodelovali na gospodarskem, kulturnem, športnem in drugih področjih. - Foto: F. Perdan

Tržič - Slavnostne seje skupščine občine Tržič, ki je bila v soboto v počastitev občinskega praznika, so se poleg delegatov udeležili tudi predstavniki pobratenih občin Zaječar in Ste Marie aux Mines ter številni drugi gostje. - Foto: F. Perdan

Leto XXXIII. Številka 59

GLAS

Kranj, torek, 5. 8. 1980

Cena: 5 din

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik, od januarja 1958 kot poltednik, od januarja 1960 trikrat tedensko, od januarja 1964 kot poltednik ob sredah in sobotah, od julija 1974 pa ob torkih in petkih.

Ustanovitelji: občinska konferenca SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka
Tržič - Izdaja Časopisno podjetje Glas Kranj - Glavni urednik Igor Slavec
Odgovorni urednik Andrej Zalar

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

4. in 5. stran
6. in 7. stran

Občini Radovljica in Tržič praznujeta

V Radovljici so praznovali

Na slavnostni seji radovljiške občinske skupščine so podelili letošnja občinska priznanja - Precejšen gospodarski uspeh v minulem letu

Radovljica - Pred 39. leti, 5. avgusta, je bil na Vodiški planini ustanovljen prvi slovenski bataljon NOV, ki je dobil ime po našem velikem pisatelju Ivanu Cankarju. V spomin na ta dan praznujejo v radovljiški občini vsako leto svoj praznik.
Letos so ga praznovali v petek, 1. avgusta, v osnovni šoli Antona Tomaža Linharta. V lepem kulturnem programu so se z izbornim in bogatim repertoarjem predstavili pevci iz občine Buje v SR Hrvaški. Prav s to občino so sklenili pobratenje in na slavnostni seji tudi podpisali listino o pobratenju. Občini Radovljica tako zdaj uspešno deluje s pobrateno občino Svilaj in Brus, v zadnjem letu pa so se radovljičani še posebej izkazali. Občino Brus je prizadel potres, radovljiške občine pa so za

odpravo posledic potresa namenili enodneveni zaslužek vseh zaposlenih. Z njim bodo v Brusu zgradili manjšo osnovno šolo.
Slavnostni govornik na petkovi seji je bil predsednik zbora združenega dela Jože Kapus, ki je orisal razvoj občine v zadnjem obdobju. V zadnjih štirih letih so v občini dosegli pomembne gospodarske uspehe, družbeni proizvod se je dvignil za 6,9 odstotka in radovljiško gospodarstvo zadnja leta tako več ne zaostaja za gorenjskim in slovenskim gospodarstvom. V prvem polletju letošnjega leta je izvoz porasel za 21 odstotkov, uvoz pa je bil za 8 odstotkov nižji od lanskega. Vrednost proizvodnje je bila letos za 20 odstotkov višja kot lani, v občini pa prevladuje predelovalna industrija, ki ustvarja 65 odstotkov družbenega proizvoda. Največje pro-

bleme imajo še vedno s komunalno, medtem ko so na področju stanovalniškega gospodarstva uspeli zgraditi več sto družbenih stanovanj.
V prihodnjem obdobju si bodo predvsem prizadevali, je poudaril Jože Kapus, za nadaljno stabilizacijo gospodarstva in za uresničitev vseh družbenih usmeritev, dogovorov in sporazumov. Treba bo odpraviti nekatere pomanjkljivosti, omejiti administracijo ter preseči ozka podjetniška gledanja. Le tako bo gospodarstvo občine še naprej uspešno, družbeni in zasebni standard pa vedno višja, v zadovoljstvo vseh delovnih ljudi in občanov radovljiške občine.

D. S.

Miodrag Kostić, predsednik skupščine občine Zaječar, in Milan Ogris, predsednik skupščine občine Tržič, sta podpisala listino o pobratenju med občinama Tržič in Zaječar ter podelitev plaketa mesta Tržiča.

Bratstvo je sklenjeno

Osrednja dogodka sobotne seje skupščine občine Tržič sta bila podpis listine o pobratenju med občinama Tržič in Zaječar ter podelitev plaketa mesta Tržiča

Tržič - Verjetno še ob nobenem občinskem prazniku ni bila seja skupščine občine Tržič tako slovesna kot minulo soboto dopoldne. Poleg delegatov vseh treh zborov so se je namreč udeležili tudi številni gostje, med njimi predstavniki občin Zaječar, Ste Marie aux Mines in Ludbreg, Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, medobčinskih družbenopolitičnih organizacij, gorenjskih občin pa seveda delovni ljudje in občani Tržiča.
Slavnostni govornik je bil Milan Ogris, predsednik skupščine občine Tržič, ki je v uvodu spomnil na

5. avgust pred devetintridesetimi leti, ko so v Verbičevi koči pod Storžičem padli prvi tržički borci. »Prek štiristo dragocenih življenj je dala naša občina za svobodo,« je dejal. »S spoštovanjem se jih spominjamo ob 35. obletnici zmage nad fašizmom in nikdar ne smemo pozabiti, kaj jim delujemo. Kot ne bomo pozabili neprecenljivih vrednot Titove bogate dediščine: svoboda, nedovisnost, bratstvo, enakost, samoupravljanje, sožitje in neuvrčenost. Varovali jih bomo in plemenitili.«

30. gorenjski sejem
Kranj 15.-25.8.'80

ugodni nakupi blaga
široke potrošnje
nižje cene
kmetijska mehanizacija
večerni zabavni program

Spomenik - V Kamni gorici so ob letošnjem občinskem prazniku Radovljice in ob krajevnem prazniku Kamne gorice odkrili lep spomenik, ki so ga zgradili krajanji s prostovoljnim delom. - Foto: F. Perdan

Spomenik borcem Kamni Gorici

KAMNA GORICA - Ob občinskem prazniku Radovljice in ob krajevnem prazniku Kamne gorice so minulo nedeljo slovesno odkrili borcem Kamne gorice spomenik. Spomenik so zgradili javni delavci sami, s prostovoljnimi prispevki. Najbolj se izkazala delovna skupina, ki jo sestavljali Franc Hrovat, Franc Smrekar, Franc Šolar in Jože Kapus.
Ob slovesnosti v Kamni gorici pripravili lep kulturni pro-

gram, v katerem so sodelovali pevci pevskega zbora iz Kropce, godbe na pihala iz Kranja, recitatorji osnovne šole. Slavnostni govornik je bil predsednik Zveze združenj borcev NOV iz Radovljice, ki je ob tej priložnosti poudaril pomen, ki ga je imel splošni odpor in borba proti okupatorju v Kamni gorici in njeni okolici.
Spomenik, ki stoji sredi vasi in ki so ga zgradili sami krajanji, je delo arhitekta Borisa Kebeta, besedilo za posvetilo na spomeniku pa je prispeval Matej Bor. Spomenik so pomagali uliti v jeseniški železarni, zanj pa bo skrbela krajevna organizacija Zveze socialistične mladine Kamna gorica.

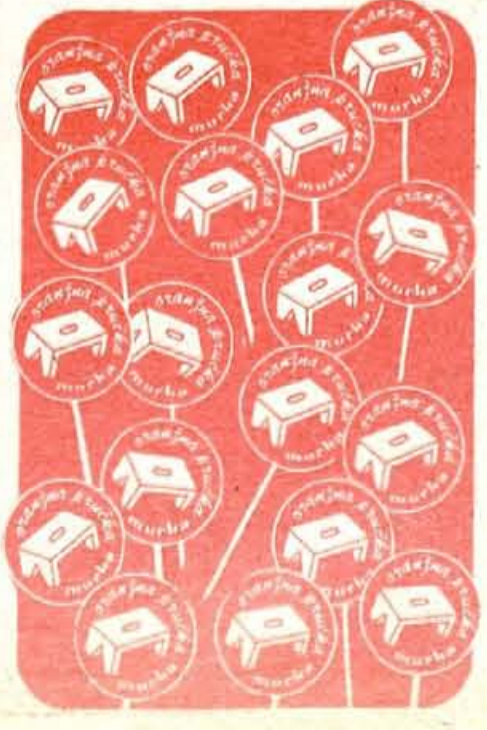
D. S.

Ali želite značko - ožanžna pzučka?

Dobite jo lahko od 15. do 25. avgusta v paviljonu

murha

na Gorenjskem sejmu v Kranju!

Nadaljevanje na 20. str.

Prispevek za Črno goro

Organizacije združenega dela iz Slovenije bodo do 20. avgusta uplačale del sredstev solidarnosti kot posojilo Črni gori v zvezi z odpravljanjem posledic katastrofalnega potresa. Organizacije združenega dela bodo morale uplačati 75 odstotkov obračunanih prispevkov solidarnosti iz posebnega dohodka delavcev v letu 1979, kar bo zneslo okoli 196 milijonov dinarjev, občine pa 75 odstotkov uplačanih sredstev, kar je okoli 6,6 milijona dinarjev. Slovenija bo tako namenila za Črno goro okoli 211,5 milijona dinarjev.

Sodelovanje s tujimi družbami

Tuje firme se v zadnjem času vse bolj zanimajo za poslovno sodelovanje z našimi gospodarskimi organizacijami. Za 70 delovnih organizacij, ki so v prvem polletju ponudile svoje storitve, se je zanimalo kar 470 tujih družb. Za eno ponudbo je bilo torej kar 6,7 prijav, lani pa je bilo le 4,4 ponudb.

Manj potnikov z JAT-om

JAT je v zelo težkem položaju zaradi podražitve goriva in s tem tudi prevoza. Po podražitvi so sledile številne odpovedi. Ugotavljajo, da se potniki vedno raje odločajo za cenejši, čeprav ne tudi najhitrejši prevoz. JAT je v prvem polletju prepeljal kar za 20 odstotkov manj potnikov kot v enakem lanskem obdobju in za 9 odstotkov manj blaga. Prav tako je padlo število potnikov na daljših progah in čarterskih poletih. Tako se je tudi zasedenost letal zmanjšala od 60 na 50 odstotkov.

Podaljšan rok za Titove štipendije

Titov sklad za štipendiranje mladih delavcev in otrok delavcev v Sloveniji je podaljshal razpisni rok za kandidate iz vrst mladih delavcev. Število štipendistov Titovega sklada je v Sloveniji še vedno majhno – lani je štipendije dobivalo 370 študentov in dijakov, med njimi je bilo le 82 mladih delavcev. V enakem času je v Makedoniji dobivalo štipendije Titovega sklada 740 štipendistov. Rok za prijave je do septembra.

Kmečki turizem

Zadružne organizacije v Sloveniji načrtujejo, da bi od leta 1981 do leta 1985 za potrebe kmečkega turizma uredile 712 kmetij s 7600 ležišči. Sedanjo usmeritev kmečkega turizma v gostinstvo in v izletniški turizem naj bi dopolnili tudi s stacionarnim turizmom. Od 176 kmetij, ki se ta čas v Sloveniji ukvarjajo s tovrstno dejavnostjo, se jih kar 111 posveča le izletniškemu turizmu.

Beneficirana doba

V sosednji republiki, na Hrvaškem, ima več kot 12 odstotkov vseh zaposlenih priznano beneficirano dobo. Zahteve o beneficirani dobi pa se vrstijo, saj je trenutno 18 zahtevkov po beneficirani delovni dobi ali kar za 160 delovnih mest. Zato opozarjajo, da je treba zahtevke pretehtati, kajti marsikateri niso upravičeni, saj se tehnologija stalno izboljšuje, prav tako pa so iz leta v leto boljši delovni pogoji. Na Hrvaškem se je od približno 430 tisoč upokojencev skoraj 24 tisoč upokojilo na osnovi beneficirane delovne dobe.

KRANJ

V četrtek, 31. julija, je bila v Kranju 10. seja izvršilnega odbora medobčinske Gospodarske zbornice za Gorenjsko. Člani izvršilnega odbora so obravnavali osnutek samoupravnega sporazuma o temeljnih prihodnjega srednjeročnega plana temeljne gorenjske banke, predlog investicij gorenjskega gostinstva in turizma in periodični obračun zbornice za letošnje prvo polletje.

-jk

RADOVLJICA

V torek, 5. avgusta, bo v sejni dvorani družbenopolitičnih organizacij redna seja komiteja občinske konference ZKS Radovljica, na kateri bodo razpravljali o problematiki banke, o programu družbenopolitične aktivnosti, o realizaciji finančnega načrta komiteja občinske konference ZKS za prvo polletje ter o nekaterih drugih vprašanjih.

D. S.

Slovesna seja v počastitev krajevnega praznika Kokrice v dvorani novih družbenih prostorov – Foto: F. Perdan

Krajevni praznik Kokrice

Za praznovanje družbeni prostori

Prve avgustovske dni leta 1941 je domačin Franc Mrak, komunist in organizator vstaje v kranjski občini, ustanovil tudi prvi odbor OF na Kokrici. V spomin na ta dogodek praznuje Kokrica vsako leto 1. avgusta krajevni praznik – Letos družbeni prostori največja pridobitev

KOKRICA – »Letos se končuje petletno razvojno obdobje krajevnih skupnosti Kokrice. Večina ciljev bo uresničeni. Tudi v prihodnjih letih bo treba združiti znanje, sredstva in sile, saj bo naloga dovolj,« je poudaril na sobotni slovesni seji v počastitev krajevnega praznika predsednik sveta krajevnih skupnosti Kokrice inž. Mladen Mihalinec. Ob tem je imel predsednik v mislih predvsem izgradnjo sodobnejše trgovine, ki jo krajani že leta čakajo, povečavo otroškega vrtca ob sedanjem, asfaltiranje krajevnih cest in urejevanje drugih komunalnih naprav, kar je za Kokrico kot eno večjih skupnosti v občini pomembno, izpopolnitev telefonskega omrežja, ureditev kulturnega doma in še kopico drobnih stvari.

Tudi letošnji praznik, v počastitev katerega so pripravili v krajevni skupnosti atletske tekmovanje, strelske troboje, nogometni turnir in večjo gasilsko vajo, ne mineva brez pridobitev. V zgornjih prostorih kulturnega doma so s pomočjo krajanov in skupščine občine uredili nad 100 kvadratnih metrov velike družbene prostore, sodobno urejene in vsestransko uporabne. Prav tako uresničujejo veliko naložbo: urejevanje telefonskega omrežja na Mlaki, ki bo veljalo nad 7 milijonov dinarjev. Zaradi nasprotovanja enega od lastnikov zemljišč gradnja ne poteka tako kot bi bilo treba. Če bi šlo vse po načrtih, bi bilo omrežje nared že za letošnji praznik. Prav tako tudi že urejujejo otroško igrišče.

Ne sobotni slovesni seji v počastitev praznika so še posebej poudarili uspešno sodelovanje krajevnih skupnosti z združenim delom, pred-

Borci in lovci proslavili

V nedeljo, 3. avgusta, so se borci poljanskega bataljona in lovci zbrali na spominski slovesnosti in tovariškem srečanju na Blegošu. Proslavili so obletnico odkritja spomenika, ki so ga pred dvema letoma postavili v spomin na hajko l. 1941. Najprej so se zbrali ob spomeniku, kjer so imeli spominsko slovesnost, na kateri je govoril narodni heroj – Maks Krivar-Stane. Zbrane je pozdravil tudi predstavnik lovskega društva Janez Stanovnik. Po spominskem slavlju je bilo tovariško srečanje na Črnem kalu.

V. Primožič

Kaj pa skupni samoprispevek?

Radovljica – V občini so se že leta in leta delovni ljudje občani zavestno odločali za uvedbo krajevnih samoprispevkov – dan je več kot deset precej velikih krajevnih skupnosti, kjer krajani plačujejo samoprispevke za napredek svojega kraja, za ureditev komunalnih in drugih problemov v posameznih krajih, vaseh in v zasekih. Nemalo je krajevnih skupnosti, kjer so se že drugi ali celo tretji odločili za samoprispevke, da niti ne pomislimo na tisto sodeležbo krajanov, ki je znana že v letih takoj po vojni in ki je tedaj še imenovali samoprispevek. Stevilni so objekti, ceste, poti, vodovodno komunalno omrežje, ki je bilo zgrajeno z nešteti prostovoljnimi delovnimi urami, s prispevki občanov v materialu ali denarju. Sodeležba krajanov se lahko zabeleži na vsakem koraku, pri sodeležbi krajanov beležijo v občini tako visok družbeni in zasebni standard.

Stevilnim krajevnim samoprispevkom, ko delovni ljudje in občani plačujejo določene odstotke od osebnih dohodkov, se bo v prihodnjem letu rok plačevanja in zato marsikatera krajevna skupnost le mislila o novih potrebah in problemih, ki bi se jih v naslednjem letu njeoročnem obdobju dalo rešiti z uvedbo ponovnega samoprispevka. Je lepo, prav in vsega upoštevanja vredno, ko ne bi v isti sapi in istem hipu začeli razmišljati tudi drugače: v občini je namreč predvsem na področju komunalne – še toliko velikih in resnih perečih problemov, da jim posamezne interesne skupnosti ne toliko dobre volje in združevanjem sredstev nikakor niso kos in očitno tudi v prihodnjih letih ne bodo. Resnično veliki problemi, katerimi se krajani stalno pritožujejo in negodujejo, tako ostajajo na strani, nenehni napredek in razvoj pa nujno terja svoje.

Morda bi veljalo razmisliti, morda bi se veljalo povsem tega pogovoriti, da bi v prihodnje vsi skupaj namenili denar – ali če bi samoprispevke – za rešitev najbolj akutnih problemov: kanalizacijski vodovod, cest, denar za varstvo okolja po vsej občini in tako skupaj dosegli velike in pomembne rezultate. Nihče ne pravi, da se s posameznimi krajevnimi samoprispevki ne dosežejo za določene veliki in pomembni rezultati, nasprotno. Vendar pa se ob enem poraja vprašanje, če je ob toliko zares neurejenih problemih umogo da se s samoprispevkom gradi in polaga asfaltovske garaže, dovajanje vode, da se načrtujejo veliki družbeni centri in objekti, medtem ko vsa občina duši v odpadkih.

Veljalo bi torej razmisliti, kaj je zdaj, v času stabilizacije vsesplošnega družbenega varčevanja resnično najbolj potrebna resnično najvažnejše, kje so tiste prednostne naloge, ki zagotavljajo vsesplošni napredek vsem in vsakomur posebej.

D. Sedež

Janko Prezelj je novo zastavo Kokrškega odreda predal v varstvo enot teritorialne obrambe Kokrški odred.

Spomin na žrtve naj vodi v mir

Borci Kokrškega odreda so na nedeljski slovesnosti pod Storžičem dobili novo zastavo, ki jo predali v varstvo enotam teritorialne obrambe Kokrški odred – Komemoracija pri spomeniku padlim Tržičanom

Tržič – Številni občani in njihovi gostje se vsako leto ob prazniku občine Tržič zberejo pod Storžičem, kjer so 5. avgusta 1941. leta v boju z okupatorjem v Verbičevi koči padli prvi tržički borci. Minulo nedeljo dopoldne se jih je pri spomeniku zbralo še več kot po navadi. Kajti vsakoletno slovesnost so združili s svojim srečanjem tudi borci Kokrškega odreda.

Nekdanji komandant odreda Janko Prezelj je obudil spomin na boje

v tem delu Gorenjske, na boje borcev Kokrškega odreda, kmalu opisana v knjigi Kokrškega odreda, da se bodo nikoli dogodki v hudih dneh osvobodilnega boja lahko tudi mladi.

Ena najpomembnejših naložb enote Kokrškega odreda je bil spomenik padlim borcem v kranjski in tržički tradiciji na mlade. Številne zacije, v katere so vključeni mladi, že nosi ime Kokrški odred, mladi in borci pa pogosto uspešno sodelujejo tudi na akcijah.

Novo zastavo, kajti stara obrabljena, je Kokrškemu predal predsednik skupščine Tržič Milan Ogris, odred pa zaupal v varstvo pripadnikov teritorialne obrambe Kokrški odred. Zatem so se udeleženci zbrali pri spomeniku padlim borcem, ki so ga Tržičani postavili o nečloveških naporih borcev osvobodilne vojske za svobodo o nalogah naše družbe. Spregovoril član komiteja občinske konference ZKS Tržič Marjan Ljavec, ki je med drugim nam mora biti spomin na vodilo za mir v svetu, za neuvrščena Jugoslavija vedno deva.

K spomeniku so položili delegacije borcev občine francoskega Ste Marie aus ter družbenopolitičnih organizacij skupščine občine Tržič.

H. J. ...

Poziv borcem

Pozivamo borce gorenjskega vojnega področja, komand mest Škofja Loka, Kranj, Tržič, Radovljica, Bled in Jesenice ter pripadnike partizanskih straž Zirov in Kranjske gore, ki še niste posredovali svojih naslovov, da to storite čim prej in sporočite naslove Zvezi združenj borcev NOV Škofja Loka, Kidričeva 1. Podatki so nujni zaradi zbiranja in urejanja evidence o pripadnikih teh enot.

Odbor gorenjskega vojnega področja

Stečanstvo pri spomeniku borcem, ki so 5. avgusta 1941. leta padli v Verbičevi koči pod Storžičem.

Kdaj bomo močnejši od mesnih kriz

Šele ob praznih kavljih se zdramimo

Ze nekaj let zapored v poletnih mesecih primanjkuje mesa, vendar je sedanje pomanjkanje najostrejše — Iz leta v leto ugotavljamo pomanjkljivosti in vzroke, pa ne najdemo pravih in trajnih rešitev — Gorenjska mora pospešeno iskati izhod, saj so ocene te problematike pripravljene

SKOFJA LOKA — Ko ostanejo kavljivi v naših mesnicah prazni, so najpogostejše na udaru mesarji kot tisti »nepripravi«, ki so krivi za pomanjkanje mesa, pravi direktor delovne organizacije Mesna industrija Gorenjske Skofja Loka Franc Mihovec in direktor temeljne organizacije Mesoizdelki Miro Duič. Pa je v tej trditvi bore malo resnice, nadaljuje, saj skrb za polne mesnice ni le na ramenih mesarjev, ampak tudi odgovornost proizvajalcev, potrošnikov in vse družbene skupnosti. Tudi mesar ima raje polno izkoriščene klavniške zmogljivosti in založene mesnice, saj to prinaša dohodek, od katerega izključno živi.

V sedanjem položaju pa temu ni tako. Predvsem to ni nobena novost, saj se pomanjkanje mesa v poletnih mesecih ponavlja že nekaj let, vendar še nikdar ni bilo tako ostro kot sedaj. Pomanjkanje spremljajo ponavadi še poslabšan gmetni položaj klavniške industrije, slabši pogoji primarne oziroma osnovne živalske proizvodnje in, kar ni nič manj pomembno, negodovanje ljudi, ki vpliva na razpoloženje delovnih ljudi in občanov. Še bolj pa je žalostno, da nas ponavljajoče se pomanjkanje mesa in mesnih izdelkov ne izuči, da bi našli učinkovite in trajne družbene rešitve, ampak ponavadi ob praznih kavljih le gasimo.

Mesarji in proizvajalci mesa ter rejci opozarjajo na to na najrazličnejših ravneh, vendar je bilo doslej preveč gluhih ušes. Kaže, da se je sedaj, ko je pomanjkanje doseglo kritično mejo, le premaknilo, bati pa se je, da vse skupaj ne bo spet zastalo in da se bo stara pesem še ponavljala.

Pisanje temelji na ugotovitvah loških Mesoizdelkov, ki pokrivajo okrog 60 odstotkov gorenjskih potreb po mesu in mesnih izdelkih, na to organizacijo združenega dela pa odpade tudi lep del gorenjske primarne živilorejske proizvodnje. Zato veljajo ugotovitve Ločanov tudi za vso Gorenjsko. Gre za goveje meso, za teletino, svinjino, pa tudi za perutnino. Ponudba živine je tako pičila, da so klavniške zmogljivosti izkoriščene komaj 60-odstotno. To velja za govejo živino. Pri prašičih je nekoliko boljše, saj prihajajo od drugod. V mesnicah zaradi tega tudi ne vidimo normalno oskrbo mesa ni dovolj, klavnice pa ne ustvarjajo načrtovanega dohodka. Nepopolna proizvodnja je dražja, slabša pa se zaradi tega tudi ekonomska in socialna varnost delavcev v klavniški industriji.

Najmanj štirje vzroki botrujejo takšnemu stanju. Prereja živine je manjša, saj rejec nima stimulacije, tepejo pa ga cenovna nesorazmerja živine in krme. Pa tudi sicer je v naših hlevih letos manj živine, saj je lanska suša zmanjšala stalez. Povečalo se je tudi povpraševanje po mesu. Tretji vzrok pa je tudi večkrat namerno zadrževanje živine v hlevih, čakajoč na ugodnejšo ceno zaradi pretirane poudarjanja, da je živina prepoceni. Četrty vzrok, ki pa ni manj pomemben, pa je organiziranost mesne proizvodnje, predelave in klavništva nasploh. Trditve veljajo tudi za celotno kmetijstvo, ki ni odporno zoper najrazličnejša gibanja in pretrese. Preveč še vedno računamo na razne kompenzacije in tudi na potrošnika, ki naj z globljim posegom v žep blaži razlike. Ljubljana je na primer našla rešitev s preskrbovalno interesno skupnostjo, kjer se moralno in materialno odgovorno srečajo proizvajalci in potrošniki. Mesoizdelki so član te skupnosti, težje bo tistemu, ki se ne povezuje, ki ubira sam stara pota in meni, da se bodo krize že tako ali drugače rešile.

V interesnih skupnostih za preskrbo, pospeševalnih skladih in dohodkovnem povezovanju s kraji in ljudmi, ki so voljni in znajo rediti živino, se ponuja rešitev tudi za Gorenjce. Nam je povrh vsega še lažje, saj smo močni rejci živine, predvsem goveje, pa tudi pri svinjini in perutnini še nismo izkoristili vsega. Vzpodbujati je treba rejca, ga nagraditi, regresirati ali kako drugače pomagati, pa bo začutil, da je njegova zanesljiva prihodnost. Prav sedaj je pravi trenutek za to, vendar pot ne sme biti ozka, temveč široko družbenopolitično zasnovana, ne pa zožena le na nekatere. Pravimo, da je Gorenjska enoten prostor, zato naj bo takšno tudi reševanje najrazličnejših problemov. Če bi že prej ravnali tako, zanesljivo ne bi tako pogosto stali v praznih mesnicah, tarnali, gasili v sili, iskali krivce ter celo razmišljali, da bi šli po meso drugam...

J. Košnjek

Izvoz prazni prodajne police

Z osnovnimi prehrabrenimi izdelki je tržiški Mercator-Preskrba dobro založen — Samo s podražitvijo mesa trajne rešitve ne bomo dosegli — Usmeritev domačih proizvajalcev v izvoz in omejevanje uvoza prazni prodajne police

Posmeh kupcem, ki že dolgo zaman sprašujejo po pralnih strojih. Ti potujejo zdaj pretežno na tuje. — Foto: arhiv Glasa

Tržič — Glede na to, da v zadnjih mesecih na domačem trgu primanjkuje posameznih vrst tehničnega blaga, da se je zaradi gradbene sezone pojavilo običajno tekanje za cementom, železom in opeko in da je potrošniška mrzlica spraznila tudi police z nekaterimi osnovnimi prehrabrenimi izdelki, je prav, da vemo, kako so založene tržiške prodajne police Mercatorja-Preskrbe, ki ima v tej občini razpredeno gosto mrežo trgovin.

Prehrabreno blago tržiški Mercator dobiva iz centralnega skladišča v Ljubljani. Na policah je dovolj vsega, tudi moke, sladkorja in masti, le olje je moč dobiti samo v plastičnih steklenicah. Slabše je z zelenjavo in sadjem, ki že v Tržič pride nekvalitetno in hitro gnije, medtem ko južnega sadja, podobno kot po vsej Sloveniji, tudi v tržiških prodajalnah skoraj ni videti.

Problem številka ena so že nekaj mesecev pralni praški in kava. Kave bo menda dovolj že v teh dneh, s ponudbo pralnih praškov pa v Mercatorju kupcev še ne bodo mogli zadovoljiti. Dobivajo ga le v zelo okrnjenih količinah, kolikor ga sploh dobivajo. Nemočni so tako kot kupci.

V zadnjem času se je pojavilo tudi pomanjkanje svežega mesa. Piščanec na primer dobivajo le pol toliko, kot jih naročajo, ob teletini pa zdaj manjka še svinjine in govedine. Problem je vsejugoslovanski. Kot menijo v Mercatorju, pa zgolj s podražitvijo trajne rešitve ne bomo dosegli.

Težave so tudi z belo tehniko. Ni pralnih strojev, ni zamrzovalnikov

in ne barvnih televizorjev. Pozna se, da so se proizvajalci usmerili pretežno v izvoz. Če v Mercatorju vendarle uspejo dobiti kakšen kos, jim

H. Jelovčan

Komunalna ne more iz krize

Komunalno podjetje Tržič bi se iz težav lahko izklopalo le s pomočjo občinske komunalne skupnosti, ki naj bi mu zaupala gradnjo ter vzdrževanje komunalnih objektov in naprav v občini pa tudi vzdrževanje celotnega stanovanjskega fonda

Tržič — Katera je pravzaprav tista prelomnica, ob kateri se je razvoj v Komunalnem podjetju Tržič ustavil, ko ni bilo denarja za nakup sodobne opreme in s tem možnosti za konkurenčen nastop na trgu, hkrati pa za uspešno poslovanje, je zdaj težko reči. Pobrskali bi morali po arhivih, kajti »starega« direktorja že več kot leto dni ni. Tako kot ni tehničnega vodje, vodje gradbene enote in ne vodje komunalnih služb. Vsi so lani odšli drugam, objektivne slike pa bi brez njih ne mogli ustvariti.

Pred nekaj meseci je med tako osiromašen strokovni vodstveni team prišel novi direktor Milan Goričar. »Komunalna se v Tržiču ne bo pobrala na noge, dokler je ne bodo sprejeli za svojo,« je ena od njegovih prvih grenkih ugotovitev. »Rešitev za nas bi bila, če bi uspeli prevzeti celotno vzdrževanje stanovanjskega fonda v občini. Seveda pa bi se morali usposobiti tako, da bi nam lahko zaupali tudi vsa dela za komunalno interesno skupnost, s katero bi morali čim tesneje sodelovati.«

Rešitev niti ni tako zapletena in nemogoča, če bi v Komunalnem podjetju imeli denar za sodobno opremo, če bi imeli sposobne strokovne delavce, ki bi se spoznali tudi na pripravo dela in skrbeli, da ne bi

niti stroji niti delavci čakali na pomoč.

»Minulo poslovno leto smo sklenili domala z izgubo. Minusa sicer ni bilo, dohodka pa tudi ne. Cene komunalnih storitev smo letos končno uspeli popraviti vsaj toliko, da nam ne prinašajo izgub, kar pa ne velja za smetišče v Hudem, s katerim smo samo v prvih treh mesecih prislužili trinajst milijonov primanjkljaja. Res je, da bi brez gradbene enote verjetno že propadli.«

»Na vsak način bi potrebovali več pomoči komunalne skupnosti,« je nadaljeval Milan Goričar. »Pogodbe s krajevnimi skupnostmi in temeljnimi organizacijami združenega dela smo za opravljanje različnih del sicer sklenili, vendar roki, kdaj naj bi kje začeli, niso določeni. V komunalni skupnosti bi lahko napravili letošnji plan, po katerem bi tudi mi izdelali svojega. Težko je, ker je denar za investicije in vzdrževanje komunalnih objektov in naprav v krajevnih skupnostih zelo razdrobljen. Ravno zato bi bil plan še toliko bolj potreben.«

Dejstvo je, da Komunalno podjetje iz položaja, v kakršnem je zdaj, samo ne bo našlo poti.

H. Jelovčan

PRIZNANJA ZA ZVESTOBO KOLEKTIVU — Samoupravni organi Tiskarne in kartonaže Gorenjski tisk iz Kranja že pet let zapored vsako leto ob kranjskem občinskem prazniku podelijo priznanja za 10, 20 in 30-letno neprekinjeno delo v kolektivu. Letos so podelili 44 takšnih priznanj. Jože Bogataj je prejel priznanje za 30-letno delo v kolektivu, šest delavcev je prejelo priznanja za 20-letno neprekinjeno delo, 37 pa za 10-letno neprekinjeno zvestobo kolektivu. Doslej je takšna priznanja prejelo že 126 delavcev, kar kaže na veliko stalnost delavcev Gorenjskega tiska. (jk) — Foto: F. Perdan

SKUPNOST ZA ZAPOSLOVANJE KRANJ

Usposabljanje in zaposlovanje invalidnih oseb (4)

PROGRAM LETOŠNJIH NALOG (a)

Ker je ostalo le pri predlogih in zamislih o rehabilitacijskem centru za Gorenjsko, problematika pa ostaja enaka še naprej, sem cilje nove organiziranosti zamislili rehabilitacijskega centra upoštevala v programski zasnovi za leto 1980, ki vključuje: dejavnost predpoklicnega usposabljanja, ocenjevalno dejavnost, usposabljanje in zaposlovanje, spremljanje uspešnosti usposabljanja, spremljanje koriščenja materialne pomoči, sintetiziranje uspeha rehabilitacije pri posameznih rehabilitantih, spremljanje zaposljivosti funkcije skladnosti med delovno osebnostjo rehabilitanta in splošnimi zahtevami delovnega okolja. Ob sedanjih kadrovskih možnostih, ko širok lokrog svetovalca rehabilitacije pokriva območja petih občin in ob dejstvu, da pri skupnostih za zaposlovanje dejavnost s področja usposabljanja in zaposlovanja invalidnih oseb še nima bogate tradicije, in ob programskih zasnovah izvajanja invalidske dejavnosti izhajala predvsem iz realnih potreb in znanja populacije. Strokovno pomoč, ki je dejansko potrebna vsaki posamezni invalidni osebi, je mogoče izvajati:

- s predpoklicno rehabilitacijo oz. rehabilitacijo v fazah poklicnega informiranja in poklicnega svetovanja,
 - s poklicnim usposabljanjem,
 - s psihosocialno in delovno pripravo za zaposlitev,
 - s socialno rehabilitacijo,
 - s posebno strokovno pomočjo pri posredovanju zaposlitve,
 - s svetovalno in strokovno pomočjo pri prirejanju delovnih mest posebnostim in značilnostim invalidne osebe,
 - s spremljanjem uspešnosti usposabljanja,
 - s spremljanjem koriščenja materialne pomoči pri usposabljanju in pripravi za zaposlitev
 - s sintetiziranjem uspeha rehabilitacije pri vsakem posameznem rehabilitantu.
- Dosedanja praksa na področju ocenjevalne dejavnosti oziroma v postopkih ugotavljanja lastnosti invalidnih oseb je pokazala, da pri skupnostih za zaposlovanje iščejo te pravice predvsem osebe s kombiniranimi motnjami, osebe, ki še niso zaposlene, osebe, pri katerih je kot vzrok nastanka invalidnosti iskati v duševni, telesni ali v duševni in telesni prizadetosti skupaj. Populacijo, ki se pri skupnostih za zaposlovanje prijavlja s predlogom za vzpostavitev postopka za ugotavljanje lastnosti invalidne osebe, v zadnjem času predstavljajo predvsem naslednje kategorije:
- duševno prizadeti otroci in mladostniki s kombiniranimi motnjami (gibalnimi, govornimi, emocionalnimi, psihomotoričnimi, z motnjami vedenja), predvsem iz vrst OŠ s prilagojenim programom, ki po končanem šoloobveznem programu niso uspeli najti zaposlitve po redni poti,
 - duševno moteni otroci, mladostniki in odrasle osebe po končani psihoterapevtski in psihiatrični obravnavi,
 - gibalno moteni otroci in mladostniki ter odrasle osebe (različne spastične in diskinetične oblike, lažje oblike gibalne motenosti in gibalnega primanjkljaja),
 - osebe z internističnimi obolenji in
 - lokomotorni invalidi

Rehabilitacijska svetovalka Breda Konjar, dipl. org. izob.

Občanom radovljiške občine

Samo še leto dni nas loči od 40-letnice ustanovitve prvega bataljona narodno-osvobodilne vojske Slovenije - Cankarjevega bataljona.

Teško si je danes, po tolikih letih predstavljati, kako težke so bile takrat razmere pri nas, a tudi po vsej Evropi. Fašistični Nemčiji se je postavil ob rob majhen narod brez orožja, toda z veliko prednostjo - pripravljen boriti se do zadnje kaplje krvi, na svoji zemlji, za socialno in nacionalno osvoboditev v družbi drugih narodov in narodnosti Jugoslavije.

5. avgusta, na obletnico tega zgodovinskega dogodka praznujemo praznik naše občine, ki pa ga bomo letos prvič po vojni praznovali brez Tita. Težka je ta izguba za nas, saj smo izgubili vodjo, državnika, predvsem pa človeka popolnega razumevanja pri reševanju številnih problemov, še posebno zato, ker je bil večkrat gost v naši občini. Tudi svoj zadnji javni nastop v Sloveniji je imel pri nas v Bohinjski Bistrici lanskega prvega maja. Ostal nam bo v najlepšem spominu.

Običajno ob prazniku napravimo pregled doseženih uspehov v preteklem obdobju, ozremo pa se tudi na bodočnost.

V prihodnosti se moramo pospešeno pripravljati na naš nadaljnji razvoj, pripravljati srednjeročne načrte za obdobje 1981 do 1985. Ti načrti naj ne bodo več samo plan želja in hotenj, temveč morajo biti vsestransko pretehtani in usklajeni.

Dovolj je preozkega podjetniškega gledanja. Širše in bolj intenzivno se bomo morali povezovati tudi navzven, tako v gorenjski regiji kot tudi širše. Nujno moramo posvetiti več pozornosti dohodkovnemu povezovanju. Čeprav smo občina, ki ima pozitivno izvozno-uvožno bilanco, se s tem ne smemo uspraviti, temveč povečati napore za boljše rezultate. Kadrovska smo šibki, pa čeprav vsako leto konča šolanje na srednjih, višjih in na visokih šolah veliko naših mladih ljudi. V našem gospodarstvu je še vedno prisotna drobna miselnost, ki pa v nobenem primeru ne vodi k napredku. Manjka nam dobrih in tudi smelih programov - vsega tega pa brez dobrih kadrov ne moramo ustvariti. Če bomo v vsem tem uspeli, nam tudi cilji stabilizacije ne bodo nedosegljivi.

Kot vsako leto so se 1.2. še svečane občinske skupščine udeležili tudi naši gostje iz pobrateneh občin Brusa in Svilanica iz Srbije. Letos smo podpisali tudi listino o sodelovanju med občino Buje iz Istre in našo. Vse te listine naj ne bodo samo kos papirja, postanejo naj trdnješa vez med našimi narodi, postanejo naj tisto, na kar nas je tovariš Tito često opozarjal, ko je govoril o bratstvu in enotnosti naših narodov in narodnosti.

Mnenja sem, da smo delček tega že storili, saj smo se vključili v akcijo za pomoč pri potresu prizadete naše pobratene občine Brus. Tam bomo z denarjem naših delovnih ljudi zgradili manjšo šolo.

Čeprav smo v času, ko nas čaka veliko težkega dela, sem prepričan, da bomo tako, kot vedno do zdaj, enotni, lahko tudi današnje težave v gospodarstvu premostili in to naj bi bil tudi najboljši in največji prispevek ob prazniku naše občine - za boljši jutri.

Vsem občanom čestitam, tako v imenu skupščine občine kot tudi v svojem imenu k prazniku občine Radovljica z željo, da bi še naprej plodno sodelovali.

**Predsednik skupščine občine Radovljica
Leopold Pernuš, dipl. inž.**

Delovnim ljudem
in občanom
ob občinskem prazniku
Radovljice čestitam

Skupščina občine Radovljica
in družbenopolitične organizacije
Radovljica

Napredek občine na vseh področjih

V radovljiški občini so v zadnjih letih zabeležili izreden napredek na vseh področjih - Dobri gospodarski rezultati - Turizem se povezuje - Družbena stanovanjska gradnja - Izraz solidarnosti

Radovljica - Ko se letos, ob občinskem prazniku, delovni ljudje in občani Radovljice zberejo v svoj vsakdanji delovni dan in ga primerjajo s preteklostjo, so lahko nadvse zadovoljni. Danes bolj kot kdajkoli prej živijo ob visokem osebnem in družbenem standardu in delajo v modernih in tehnološko izpopoljenih delovnih organizacijah. Danes bolj kot kdajkoli prej so na vsakem koraku vidni številni dosežki, napredek občine kot vsake krajevne skupnosti posebej.

Občani Radovljice danes delajo in ustvarjajo na vseh področjih, uresničujejo svoje interese v dvajsetih krajevnih skupnostih. Prav v krajevnih skupnostih, kjer ljudje živijo, je opazen velik napredek, saj domala ni krajevne skupnosti, kjer ne bi ljudje prostovoljno gradili ali se v obliki samopriskevka odrekli delu osebnega dohodka za razvoj svojega kraja. Tako gradijo ceste, napeljujejo telefonsko omrežje, gradijo prostore za družbenopolitično dejavnost, šole, vrtce. A kljub nenehnemu napredku niso nikdar zadovoljni: radi bi še več, še lepše okolje, še višji družbeni standard, zato se zavestno opredeljujejo za nove in nove samopriskevke.

GOSPODARSKI RAZVOJ

Temeljna osnova za razvoj družbenopolitične skupnosti je gospodarstvo in dobro gospodarjenje delovnih organizacij. Največja delovna organizacija v občini, Veriga, se v tem obdobju lahko pohvali z uspešno naložbo, saj so zgradili novo halo, ki je namenjena predvsem orodjarni in industrijski opremlitvi, veljala pa je 130 milijonov dinarjev. Prav novi, sodobni prostori so omogočili Verigi in njeni temeljni organizaciji TIO še večji in kvalitetnejši prodor na domače in tuje tržišče. In Veriga bo tudi v srednjeročnem planu občine za obdobje 1981 do 1985 prednostna panoga, skupaj s tovarno športnega orodja Elan ter z lesno industrijo.

V gospodarstvu občine zavzema pomembno mesto lesna industrija, z Gozdnim gospodarstvom Bled in z Lesno industrijskim podjetjem Bled. Tako Gozdno gospodarstvo Bled kot LIP, ki sodita v okviru sestavljene organizacije združenega dela GLG, sta sklenila lansko poslovno leto z odličnimi rezultati. LIP Bled je s poslovanjem v prvih mesecih letošnjega leta celo najboljša delovna organizacija občine, saj zelo veliko izvažajo - izvoz so povečali kar za 31 odstotkov v primerjavi z enakim lanskim obdobjem. V LIPU so torej znali prislunhiti tržišču in podredili svoj proizvodni program predvsem kvaliteti in zahtevam inozemskega in domačega tržišča.

Pomembna pridobitev radovljiškega gospodarstva je tudi nova proizvodna hala Kemične tovarne Podnart, ki je veljala 6,5 milijonov dinarjev, od tega je polovico sredstev prispevala sama delovna organizacija. Z novo proizvodno halo se bo v Podnartu proizvodnja povečala za več kot dvakrat, delavci pa delajo ob modernjših strojih in z večjo produktivnostjo. Prav tako je dobilo nove prostore radovljiško Tapetništvo ter tako zagotovilo delavcem boljše delovne pogoje, delovni organizaciji pa večji poslovni uspeh.

Značilnost radovljiškega gospodarstva je tekstilna industrija z Almiro, Suknom, blejskimi Vezeničami. Tekstilna industrija, ki se je vedno borila s številnimi težavami, se je med seboj poslovno povezala, obenem pa kljub problemom deloma modernizirala. Največja, Almira, je uspela s svojim smelim prodorom na domače in tuje tržišče, z delno preusmeritvijo svojega proizvodnega programa pa si obetajo še večjo prodajo.

Ne le največje delovne organizacije, tudi manjše delovne organizacije se lahko pohvalijo z dobrimi rezultati, tako da je vse radovljiško gospodarstvo v prvih petih mesecih letošnjega leta veliko izvozilo in beležilo spodbuden vzpon. Večina delovnih organizacij je upoštevala stabilizacijska določila in odločila resolucije, tako da niso bilo žrtev

blemov in se je spoštovanje samoupravnih sporazumov odražalo tudi v praksi. Če bodo še naprej dosledno spoštovali občinsko resolucijo, če se bodo še naprej tako stabilizacijsko obnašali, potem se jim zaključka leta ni treba bati, kajti dosedanja uspehi so dovolj trdna, osnova za naprej.

TURIZEM SE POVEZUJE

Pomembna veja radovljiškega gospodarstva je turizem, s turističnimi središčema Bledom in Bohinjem. Čeprav so prav v turističnem gospodarstvu bili večkrat precejšnji problemi zaradi nepovezanosti, neenotne ponudbe in včasih slabe kvalitete, so se na Bledu že sporazumeli in ustanovili turistično poslovno skupnost, v okviru katere bodo poskrbeli za skladnejši razvoj blejskega turizma. Na Bled prihaja vedno več tujih gostov, ki jih turizem mora obdržati - še posebno zdaj, ko so našemu gospodarstvu še kako potrebne devize. Prav nekatere turistične organizacije so lahko vzor za smotrno povezanost turističnih delovnih organizacij in drugih delovnih organizacij. Hotelsko podjetje Podvin se je dohodkovno povežalo s Kemično tovarno Podnart tako, da so Kemičniki namenili prepotrebne devize za uvoz reprodukcijskega materiala, sami pa so za dinarsko vrednost lahko zgradili dve najbolj sodobni teniški igrišči ob hotelu. O takšnem dohodkovnem povezovanju se dogovarja tudi Hotelsko turistično podjetje Bled, ki bi na ta način pomagalo tovarni čokolade Gorenjka iz Lesc, ki ima zaradi uvoza reprodukcijskega materiala zelo hude težave.

Turistično gospodarstvo samo pa se bo v prihodnje tesneje povežalo v okviru turistične skupnosti in načrtovalo svoj prihodnji vsestranski kvaliteten razvoj. Na Bledu naj bi zgradili še več novih hotelov ter temeljito obnovili nekatere depandanse, tako, da bi lahko sprejeli še več gostov, prav tako pa srednjeročni program občine načrtuje večji razmah bohinjskega turizma.

DRUŽBENI NAPREDEK NA VSAKEM KORAKU

V občini so v zadnjih letih poskrbeli, da je danes opazen družbeni napredek skupnosti na vsakem koraku. Otroci obiskujejo velike in sodobne šole v središčih, v odmaknjenih krajevnih skupnostih pa so podružnične šole obnovili ter poskrbeli za otroško varstvo. Prav letos so obnovili podružnično osnovno šolo v Mošnjah zgradili veliko in prostorno Posebno šolo v Radovljici.

V okviru interesne skupnosti za izobraževanje si občani in delovni ljudje prizadevajo, da bi imeli otroci povsod enake možnosti in njihovi napori se že obrestujejo. V občini tako nimajo večjega problema

zaradi slabih šolskih prostorov otroško varstvo je iz leta boljše.

Komunalna urejenost občine nekod še šepa: največji problem je lokacija centralne sanitarne niže ter seveda z onesnabljenega blejskega jezera. Radovljičani prizadevajo, da bi tudi s tem spevki uredili komunalne pogoje ter skupaj s širšo družbeno posrednostjo sanirali blejsko jezero. Prav zdaj urejujejo kanalizacijsko jezero, v prihodnje uresničijo še druge ukrepe za terja sanacija.

Letos so rešili problem prometnega grla skozi staro jedro Radovljice. Dolgo načrtovana obvoznica je naposled zgrajena, morajo urediti še železniško obvoznico je veljala okoli 300 m de starih dinarjev, dolga je 3 metre, omogoča pa nemoten prehod v Lipniško dolino. V prihodnje bodo povezali še z magistralno tako odpravili ozka prometna Lescah.

V občini je dolgo prevladovala zasebna gradnja, zadnja leta se odločili, da smelo začnejo tudi družbena stanovanja. V obsevnem naseljem Cankarjevo, v katerem bodo stanovanja poselene v radovljiških delovnih organizacijah, bodo gradili po in tako v naslednjih letih več sto stanovanj. Prav v obsevnem bosta zrasla še dva nova stanovanjska bloka na Jaršah pri Bledu zaposlene delavce v turističnih delovnih organizacijah. Prav stanovanji na Bledu želijo kadrovske primanjkljaje delavcev in zaposlene v turizmu obdržati. Z ustreznimi politikami pa naj bi obdržali sposobne mlade kadre, kajti njimi si lahko v prihodnje ob večji družbeni napredek.

Občina Radovljica se odloča za najbolj razvite občine, po zaslugi marljivih ljudi Radovljici in v okolici prebivajo. Korak za korakom rešujejo probleme in smelostjo tujejo svoj nadaljnji obremen pa niso zaprti in v svoj napredek. Povezovanje v okviru Gorenjske in naravnostne prijateljske stike z jugoslovanskimi mesti, pobrateni z občinama Brus, ob letošnjem občinskem prazniku bodo podpisali o pobratanju še z istrsko občino Buje. Ti stiki pa niso le za temveč se že kažejo pripravi resnično tesne povezave tako na gospodarskem kot na ostalih področjih. Seveda so se Radovljičani izkazali ko je prijateljsko občino Srbiji prizadel katastrofični potres. Občani in delovni ljudje takoj priskočili na pomoč, odločili, da v najbolj prizadeti vasi občine Brus postavijo osnovno šolo. Za prijateljsko Srbijo so namenili enodnevne služke vsi zaposleni in spei odraz solidarnosti in se zavesti vseh delovnih občanov radovljiške občine.

Blejsko jezero naj bi bilo v prihodnje bolj čisto. Uredili bodo kanalizacijo ter poskrbeli za druge ukrepe, da bi očistili balnika

Radovljčani o Radovljici

Občina beleži napredek na vseh področjih, kljub temu se vedno ostajajo problemi. Povprašali smo Radovljčane, kako ocenjujejo svoje krajevne skupnosti in občine nasploh in kateri so tisti problemi, ki jih radi čimprej rešili.

Slavi Šolar iz Kamne gorice:
 »Mislim, da je naša krajevna skupnost v minulem obdobju dosegla znaten napredek, kljub temu pa bi bilo lahko družabno življenje pestrejšje. Pogrešam predvsem več kulturnih prireditev, več športne aktivnosti za mlade.«

Marija Rončel iz Radovljice:
 »Pravzaprav smo lahko vsi skupaj zadovoljni. Sama nimam ob razvoju občine nobenih pripomb, saj je iz leta v leto opazen napredek prav na vseh področjih. Preskrba v Radovljici je zadovoljiva, če seveda odštejemo pomanjkanje praška in kave. Želim si le, da bi vsi skupaj tako nadaljevali in dosegli v prihodnjem letu še večje uspehe.«

Gorazd Strobel iz Radovljice:
 »V naši krajevni skupnosti moram pohvaliti predvsem aktivnost hišnih svetov, vsaj na Gradnikovi cesti, kjer živim, aktivnost ne bi mogla biti boljša. Skrbimo tudi za čistočo okoli naselja, v občini pa me najbolj moti to, da družbena stanovanjska grad-

Janko Kralj iz Lesce: »Krajevna skupnost Lesce je dosegla izredne uspehe in precejšen razvoj v vseh letih po vojni. Vsako leto je krajevna skupnost bogatejša za nove in pomembne pridobitve, trenutno pa je največji problem zaradi kanalizacije. Novi del Trate in centra še ni priključen na glavno kanalizacijo in prav to je zdaj ena največjih nalog krajevne skupnosti Lesce.«

Beno Markelj

Radovljica praznuje

Delovni ljudje in občani radovljiške občine slavijo 5. avgusta svoj občinski praznik v spomin na ta dan leta 1941, ko je bil po sklepu vojno revolucionarnega komiteja KP za Gorenjsko ustanovljen na Jelovici legendarni Cankarjev bataljon. V letu 1941 je bila to prva večja partizanska enota na Slovenskem in udarna pest upora proti nemškemu okupatorju. V njem so se borili predvsem domačini z območja vse Gorenjske. V neprestanih bojih so Cankarjevci zadali sovražniku velike izgube in preprečili množično izseljevanje, ki so ga nacisti načrtovali. Posebno so se proslavili v zgodovinski Dražgoški bitki januarja 1942. leta. Kasneje so se iz bataljona razvile nove in še številnejše partizanske enote, ki so v štiriletni osvobodilni borbi odločilno prispevale k uničenju in popolnemu izgonu sovražnika do končne osvoboditve domovine.

Radovljiška priznanja

Na slavnostni seji ob občinski praznik skupščine občine Radovljica so podelili pet priznanj pomaznikom in tri javna priznanja delovnim in drugim organizacijam.

OBČINSKA PRIZNANJA SO PREJELI:

Franc Bajt iz Bohinjske Bistrice

stala septembra istega leta sekretarka grupe SKOJ in okrajnega odbora ZMS. V ZKJ je bila sprejeta januarja 1944, septembra 1944 pa je odšla iz terena v partizane. V svojem poklicu je bila vzorni pedagog in mentor svojim mlajšim sodelavcem. Svojo idejno naravnost je prenašala na mladino v vsem času, poleg svoje stroke pa veliko pripomogla pri vzgoji mladega človeka v duhu socialističnega samoupravljanja. Bila je zelo aktivna družbenopolitična delavka v organih občinske skupščine Radovljica, v samoupravnih interesnih skupnostih in v družbenopolitičnih organizacijah. Bila je odbornik občinske skupščine Radovljica, članica komisije OK ZKS in članica komisije za idejno politična vprašanja, članica medobčinskega sveta ZK, članica sveta Delavske univerze, članica sveta za kulturo in prosveto skupščine občine, predsednica zbora izvajalcev izobraževalne skupnosti in članica izvršnega odbora izobraževalne skupnosti. Zadnja leta je kot tajnica izobraževalne skupnosti veliko pripomogla k uveljavljanju samoupravnih odnosov, svobodne menjave dela in uveljavljanja delegatskih odnosov na področju vzgoje in izobraževanja.

Vinko Golc z Bleda

Vinko Golc izhaja iz sedemčlanske družine, v kateri so bili štirje bratje aktivni udeleženci NOV, od katerih sta dva padla kot borca. Tudi on je kot najmlajši že med NOV dokazal svojo politično pripadnost in je kot mladinec in član SKOJ od leta 1944 aktivno sodeloval v NOV. V ZKJ je bil sprejet leta 1949.

Ves čas je družbenopolitično aktiven. Kot mladinec je dvakrat sodeloval v mladinski delovni brigadi. V času študija je opravljal razne funkcije in bil tudi predsednik študentskega naselja in član univerzitetnega komiteja. V času zaposlitve v jeseniški železarni je opravljal pomembne naloge v samoupravnih organih kot član centralnega delavskega sveta, predsednik upravnega odbora in predsednik gospodarske komisije. Bil je tudi član komiteja ZK, član revizijske komisije pri CK ZKS in dvakrat delegat na kongresu ZKS. Kot direktor tovarne Verig Lesce je svojo aktivnost in znanje usmeril v dvig produktivnosti dela in vse svoje sile vložil v modernizacijo proizvodnje. Zavzemal se je za kvaliteto spremembo proizvodnega programa kot tudi za vedno nove naložbe za razširitev in izgradnjo poslovnih prostorov in nabavo sodobnih strojev. Pomembne uspehe je dosegel na področju organiziranosti dela. V času opravljanja najbolj odgovornih nalog v delovni organizaciji pa se njegova strokovnost, uspešnost in razreševanje problematike v kovinsko-predelovalni industriji odraža tudi preko odgovornih funkcij, ki so mu bile zaupane pri bankah, Gospodarski zbornici, Združenju slovenskih železarn in Poslovnem združenju. Poleg teh aktivnosti je ves čas družbenopolitično aktiven v krajevni skupnosti in občini.

Stanko Kajdiž iz Radovljice

Stanko Kajdiž se je v NOB povezal že leta 1942 in je aktivno deloval vse do vstopa v NOV leta 1943. V KPJ je bil sprejet maja 1944. Po vojni je opravljal odgovorna dela v ministrstvu za rudarstvo Srbije ter kasneje v podjetju Rudar import-export. Po prihodu v Radovljico se je takoj vključil v družbenopolitično življenje kraja ter opravljal pomembne funkcije pri okrajnem odboru ZB, okrajnem komiteju ZKS in občinskem odboru SZDL. Bil je tajnik občine in predsednik občinskega odbora SZDL.

Kot družbenopolitični delavec je znal usklajevati interese krajanov in poiskati najbolj primerne rešitve. Leta 1967 je bil izvoljen za odbornika občinske skupščine in obenem za predsednika občinske skupščine Radovljica. To delo je opravljal zelo preudarno, pravilno je znal oceniti položaj družbenih služb, predvsem šolstva. Tako je skupščina občine tudi po njegovi zaslugi sprejela širok program izgradnje šol. Zaradi aktivnosti je bil leta 1969 ponovno izvoljen za predsednika skupščine in je to svojo dolžnost opravljal do leta 1973, ko se je zaposlil v HTP Bled. Med opravljanjem funkcije direktorja je delovna organizacija dosegla več pomembnih uspehov kot dograditev hotela Lovce, adaptacijo depandanse Jadran in nadzidava hotela Jelovica. Zavzemal se je za samoupravno organizirano delovno organizacijo in ustanovitev turistične poslovne skupnosti. Aktiven je bil tudi v republiških organih.

Miloš Kelih iz Lesce

Miloš Kelih je po plebiscitu leta 1920 pribežal v Jugoslavijo. Zaposlil se je kot gozdar in je to delo opravljal v raznih krajih. Takoj po okupaciji se je vključil v NOB in bil član prvega odbora NOB že od leta 1941.

Po osvoboditvi se je zaposlil pri ministrstvu za notranje zadeve Srbije, januarja leta 1946 pa je prišel v Slovenijo, kjer je bil v Kamniku upravitelj Gozdne uprave Kamnik, direktor Gozdnega gospodarstva Novo mesto in nato Kranj, od leta 1952 do upokojitve pa je bil upravitelj Gozdne uprave Pokljuka.

Ves čas je zelo aktivno deloval na področju lovstva in kinologije, bil član in predsednik odbora Lovske zveze Slovenije, predsednik Lovske družine Bled, opravljal pa je tudi druge funkcije. Zlasti si je prizadeval za vzgojo lovskega kadra, za lovsko gospodarnost ter upoštevanje strokovnosti, lovske etike in pravičnosti pri lovu. Od leta 1973 dalje opravlja tudi funkcijo predsednika Društva borcev za severno mejo občine Radovljica. Vzdržuje tudi stalne stike z zamejskimi Slovenci in jih tako bodri k narodni zavesti ter ohranjanju slovenskih običajev in slovenskega jezika na Koroškem.

JAVNA PRIZNANJA OBČINE RADOVLJICA PA SO PODELILI

Godbi na pihala Lesce, ki praznuje letos 25-letnico svojega delovanja. V tem obdobju so si člani nenehno prizadevali za kvaliteto, imeli pa so številne koncerte tako doma kot v drugih krajih Slovenije in Jugoslavije. Člani godbe so vedno sodelovali z vsemi kulturnimi organizacijami v občini, še posebno pa z delovno organizacijo Veriga Lesce. Mnogi člani so bili za amatersko delo večkrat pohvaljeni, mnogi pa so prejeli Gallusova priznanja.

Gradbenemu podjetju Bohinj, ki je lani praznovalo 25-letnico svojega obstoja. Z leti uspešne rasti si je podjetje pridobilo ugled in prevzemalo vedno bolj zahtevna dela. Tako so v kraju sprejemali vsa zahtevnejša gradbena dela, v posebno težkih pogojih pa so zgradili hotel Ski na Voglu in brunarice, žičnico, žičniški sistem Koble, vodovod Voje-Ribčev laz. V Bohinjski Bistrici so zgradili vsa družbena stanovanja. Gradbeno podjetje Bohinj dosega iz leta v leto vedno večje poslovne rezultate.

Organizacijskemu komiteju svetovnega prvenstva v veslanju 1979, ki je uspel v celoti in v vsesplošno zadovoljstvo uresničiti program zahtevne organizacije. Komite je vložil vse napore, da se je ime Bleda preneslo daleč v svet, tekmovanje pa je uspelo. Vsi člani so delali povsem amatersko.

TVD Partizanov Ljubno, ki je doseglo po vojni izredne uspehe. Članom je uspelo obnoviti dom predvsem s prostovoljnimi delom, saj so opravili tisoč udarniških ur, v obnovi doma pa vložili 500.000 dinarjev. Ob domu gradijo še manjša igrišča, vse sekcije društva pa so izredno uspešne, dom pa središče vsega organiziranega delovanja krajanov Ljubnega.

Občanom tržiške občine

5. avgusta praznujemo delovni ljudje in občani tržiške občine svoj praznik – v počastitev in spomin prvih partizanov, borcev in komunistov tržiško-kranjskega bataljona, ki so 5. avgusta 1941 padli v junjskem boju z nemškimi okupatorji v Verbičevi koči pod Storžičem.

Težko je v tistih dneh odjeknila vest o izgubi osmih prekaljenih borb in borcev in prav je, da se ob tem zgodovinskem datumu v mislih vračamo v težke, toda slavne dni začetka oborožene vstaje, ki so jo začeli delavci, kmetje in napredni izobraženci Tržiča pod vodstvom predvojnih komunistov in revolucionarjev. Poleg teh prvih herojev je v času narodnoosvobodilnega boja in ljudske revolucije še preko 400 občanov dalo svoja življenja za svobodo in s svojo kravo neizbrisno zapisalo v knjigo zgodovine naših narodov gesla revolucije: bratstvo, enakost, svoboda. Z našim delom, z največjo mero odgovornosti se bomo tudi v bodoče poskušali vsaj skromno oddolžiti žrtvam naše revolucije.

Občinski praznik praznujemo letos prvič brez našega voditelja, največjega sina naših narodov, našega najdražjega predsednika, heroja in državnika, tovariša Tita. Težka in nespremenljiva je resnica, da smo se pred nekaj meseci z nezmerito bolečino in žalostjo v srcu, toda s ponosno dvignjeno glavo, poslovili od njega. Toda med nami in v vseh naslednjih generacijah tržiških delovnih ljudi in občanov bo tovariš Tito vedno prisoten, vedno bo prisotna bogata dediščina, ki nam jo je zapustil. Neprecenljive vrednote te dediščine: svoboda, neodvisnost, bratstvo, enakost, samoupravljanje, sožitje in neuvrščenost bomo čuvali in še naprej plemenitili. To bo naša skromna oddolžitve.

Za nami so tri in pol desetletja izredno uspešnega, hitrega in na vseh področjih razgibanega razvoja. Naši delovni ljudje in občani usak na svojem mestu, po svojih najboljših močeh prinašajo svoj delež k skupnim naporom za uspešen danes in še boljši jutri. V tem trenutku sta pred nami dve prvenstveni nalogi: usmerjati vse sile, hotenja, sposobnosti in možnosti v uresničevanje prizadevanj za stabilizacijo gospodarstva. Iz mnogoterih borb in kritičnih položajev so naši tržiški delavci in občani pod vodstvom komunistične partije znali poiskati pravo pot, pa jo bomo – v to sem neomajno prepričan – znali najti in se boriti zanjo tudi ob premagovanju težav, ki nas pestijo.

Druga, nič manj pomembna naloga je priprava in sprejem srednjeročnega plana razvoja občine za obdobje 1981–1985. Že same priprave za ta dokument, ki bo za naslednjih pet let uravnaval naš razvoj, pomenijo preizkusni kamen za vse sredine in nosilce družbenega planiranja, koliko znamo in smo sposobni uskladiti naše zahteve z možnostmi, koliko smo sposobni uskladiti vse oblike porabe z rastjo in možnostmi naše gospodarske rasti, koliko smo sposobni brzdati prevelike zahteve na nekaterih področjih potrošnje in se opredeliti za tisto, kar je najbolj nujno. Prepričan sem, da bomo ob sodelovanju vseh delovnih ljudi in občanov uspešni tudi pri uresnitvi te odgovorne in zahtevne naloge.

Naš letošnji občinski praznik ima še posebno obeležje. Po skoraj petletnem sodelovanju, seznanjanju in spoznavanju na mnogih področjih družbenega življenja bomo po odločitvi vseh delegatskih zborov skupščine občine Tržič slovesno podpisali listino o pobratenju z občino Zajčar iz SR Srbije. Vezi iz pretekle vojne in tudi povojne graditve ter hotenja in možnosti za tesno sodelovanje danes in v prihodnosti na najširših področjih družbenega življenja z občino Zajčar so vodila skupščino občine pri sprejemanju odloka o pobratenju. Ta slovesen dogodek pa bo hkrati dodatni kamen v mozaiku velikih in revolucionarnih pridobitev naših narodov in narodnosti, ponovni dokaz naše trdne opredeljenosti Titovi misli o krepitvi bratstva in enotnosti med narodi in narodnostmi naše Jugoslavije.

Ob občinskem prazniku čestitam vsem delovnim ljudem in občanom občine Tržič k njihovim uspehom ter se jim zahvaljujem za njihovo delo, pripravljenost in sodelovanje, obenem pa želim, da bi njihovo prizadevanje in aktivnost bila tudi v bodoče tako plodna in uspešna kot doslej.

Predsednik SO Tržič
Milan Ogris

Ob prazniku občine Tržič,
5. avgustu,
čestitamo
vsem delovnim ljudem
in občanom

Skupščina občine Tržič
ter družbenopolitične organizacije

Kažipot za naslednjih pet let

Ni malo uspehov, ki so jih Tržičani dosegli v tem srednjeročnem obdobju. Industrija, glavna nosilka razvoja, je posegla po novih donosnejših proizvodnih programih, gradila sodobne poslovne prostore in v izvozu – s tem se lahko pohvali le malokatera občina – krepko prekašala uvoz. Veliko so občani storili tudi za boljše življenje; stekli so novi kilometri sodobnih cest, zgradili so dom za ostarele, vrtnice, v katerih je 36 odstotkov vseh predšolskih otrok, izpopolnili mrežo osnovnih šol in tako dalje.

Seveda pa je bilo v tem petletnem obdobju prisotnih tudi precej težav, ki so marsikaj spodkopavale načrte. Tako je na primer posebno za prva leta značilno padanje akumulativne in reprodukcijske sposobnosti tržiškega gospodarstva, premalo živahna investicijska dejavnost, previsoka stopnja zaposlovanja in slabšanje kadrovske strukture zaposlenih pa nedoseganje plana stanovanjske graditve.

Zamujeno bodo Tržičani nadoknadili v naslednjem srednjeročnem obdobju. Ob številnih novih nalogah, seveda, ki so jih zapisali v osnutku dogovora o temeljih družbenega plana občine. Kažipot, za katerega uresničitev se bo ob zaostrenih pogojih gospodarjenja treba močno potruditi, je okvirno znan, razprava med osnovnimi nosilci planiranja pa bo najbrž pokazala, na katerih področjih je morda premalo ali preveč pogumno načrtano.

SKUPNI CILJI RAZVOJA

V tržiški občini so sklenili, da bodo v novem petletnem obdobju hitreje uveljavljali in poglobljali samoupravne družbenoekonomske odnose na vseh ravneh družbenega razvoja, tako da bodo utrdili samoupravni položaj delovnih ljudi, ki bodo usmerjali razvoj po gospodarski, socialni in prostorski plati. Vendar pa menijo, da bodo to lahko dosegli le z boljšim delom delegacij in delegatov, z boljše obveščenostjo, s podružbljanjem dela državne uprave in z oblikovanjem družbenih svetov.

Gospodarski razvoj bo temeljil na kvalitetnih dejavnostih razvoja in na sodobni tehnologiji. Zato bodo opuščali oziroma preseljevali proizvodne programe, ki slonijo na ekstenzivnem zaposlovanju in ne prinašajo zadovoljivega dohodka. Še več pozornosti kot doslej bodo namenili tudi izvozu ter odpravljali neskladja v sestavi tržiškega gospodarstva, tako da bodo krepili vlogo gostinstva, turizma, malega gospodarstva in trgovine. Ob tem pa bodo seveda vse vrste porabe skušali obdržati čim bolj na vajetih ali z

drugimi besedami: v pravilnem razmerju z materialnimi možnostmi.

UMIRJENA GOSPODARSKA RAST

Tudi v novem srednjeročnem obdobju Tržičani načrtujejo dokaj umirjeno gospodarsko rast. Predvidevajo, da se bo realni družbeni proizvod vsako leto povečal za štiri odstotke, da bo industrijska proizvodnja naraščala s petodstotno stopnjo ter izvoz z nekaj več kot šestodstotno, tako da bi 1985. leta dosegli dobrih 713,3 milijona dinarjev. Najpomembnejši izvozniki bodo še naprej tovarna obutve Peko, Bombažna predilnica in tkalnica ter Zdržena lesna industrija Tržič.

Ob načrtni kadrovske politiki nameravajo v tržiški občini letno stopnjo zaposlovanja omejiti na največ 1,5 odstotka, kar pomeni, da delavcev iz drugih republik in pokrajin, zlasti nekvalificiranih, ne bodo več sprejemali. Za negospodarstvo bo veljalo še ostrejša merila; tu bodo lahko dodatno zaposlovali le na osnovi novih naložb.

Veliko pozornost v novem družbenem planu namenijo tudi razvoju kmetijstva, doslej dokaj zapostavljene panogi gospodarstva. Prednost dajejo živinoreji in pridobivanju zelenjave. Za hitrejši razvoj kmetijstva bodo združevali denar vsi delovni ljudje v občini.

Seveda pa bo še naprej glavna nosilka gospodarske rasti industrija. Pretežno na osnovi večje produktivnosti in sodobnejše tehnologije bo leta povečevala proizvodnjo ter uvajala zahtevnejše in obenem donosnejše programe.

Z nekaterimi naložbami v trgovino bodo skrbeli za boljše preskrbo

prebivalstva, hitrejši razvoj pa videvajo tudi na področju gostinstva in turizma, ki imata v tržiški občini vse možnosti za uspeh.

DRUŽBENE DEJAVNOSTI

V planu tržiške občine so določili morda celo preveč, smelo za program razvoja in dela družbenih dejavnosti. 30 odstotkov otrok in mladih vključenih v celodnevno vzgojo in odstopkov v vrtnice in 46 odstotkov jasli. Glede na veliko zaposlenost (53 odstotkov) bi bilo to še nujno, vprašanje pa je, če bodo imeli namenjenega za skupno dovolj.

Kultura je zapisana kot prednostna dejavnost, kar je povsem prav, saj se je delež zanjo v zadnjih letih vztrajno krčil, veliko tudi račun vedno večjih zahtev večje skupnosti. V telesni kulturi prvega mesta množičnost in vrhunski šport, ki izhaja iz možnosti. V razvoju telesnokulturne dejavnosti je predvidena izboljšanje športne dvorane, obnova planinskih domov in dopolnitev sistema na Zelenici ter napeljava ogrevalnega sistema v letnem kopalisku.

Na področju socialnega dela bodo v tržiški občini posvečali posebno pozornost usposabljanju invalidov, krepili pa bodo tudi no zdravstveno varstvo, zdravstveno varstvo udeležencev narodnoosvobodilnega boja, hitreje razvijali bozdravstvo, ob večji preoblikovanosti pa bodo skušali tudi stalez, nego na domu ter nično zdravljenje.

Denar za raziskovalno delo v novem srednjeročnem obdobju rati v okviru občine in ne v bližini. Tržičani načrtujejo več pomembnih raziskovalnih projektov, spodbujali pa bodo tudi vatorstvo, zlasti v zvezi z raziskovanjem zbirke del.

Med gospodarskimi dejavnostmi so Tržičani postavili na prvo mesto stanovanjsko gradnjo. Načrtujejo da bodo ustvarili prostora za zemljiške pogoje za izgradnjo družbenih in 270 zasebnih stanovanj. Na področju komunalnega gospodarstva bodo zagotovili vzdrževanje komunalnih objektov in naprav, predvidevajo pa še izgradnjo novih cestnih odsekov in kanele cije v Sebenjah.

H. Jelenc

Letos sedem nagrajencev

Na sobotni slavnostni seji skupščine občine Tržič je sedem organizacij oziroma posameznikov prejelo plakete mesta Tržiča

Tržič – Skupščina občine Tržič vsako leto ob 5. avgustu, občinskem prazniku, podeljuje zlate, sreberne in bronaste plakete organizacijam in posameznikom za vidne dosežke na področju družbenega dela in življenja. Letos je sedem nagrajencev, plakete pa je na sobotni slavnostni seji zborov skupščine občine podelil predsednik Milan Ogris.

Zlato plaketo je prejelo krajevno združenje ZBZ NOV TRŽIČ in industrijsko gasilsko društvo BPT TRŽIČ, srebrno plaketo dr. Tone Martinčič, krajevna organizacija Rdečega križa Ravne ter šolsko športno društvo Storžič, bronasto plaketo pa Marina Bohinc in Ivan Štefe.

KRAJEVNO ZDRUŽENJE ZBZ NOV TRŽIČ

obstaja že od 1948. leta. Odbor in člani združenja so vsa leta aktivni in družbenopolitičnem življenju mesta. V minulih 32 letih so opravili pomembno delo predvsem na področju družbene skrbi za borce, razvijanja tradicij narodnoosvobodilnega boja, organiziranja proslav in skrbi za spominska obeležja, utrjevanje splošnega ljudskega odpora in obrambnih sposobnosti, ki so najbolj učinkovita oblika samoupravne osnove naše družbe. Zelo se je okrepila vloga krajevne organizacije v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja.

INDUSTRIJSKO GASILSKO DRUŠTVO BPT TRŽIČ

je najstarejše te vrste v Tržiču, saj je lani praznovalo 85. obletnico.

Društvo se je začelo hitreje razvijati in uveljavljati šele po oboroženi vstaji naših narodov in je doseglo vidne uspehe v prid celotne družbe in delavskega razreda. Precej članov društva je sodelovalo v narodnoosvobodilnem boju, mlajši pa so se vključili v izgradnjo porušene domovine ter sodelovali na občinskih, republiških in zveznih delovnih akcijah.

Društvo je nosilec preventivne protipožarne vzgoje vseh delavcev v Bombažni predilnici in tkalnici in pomemben člen pri krepitvi vloge družbene samozasčite. Aktivno se je vključilo v prostovoljno delo pri izgradnji nove koče na Dobriču, pripravilo je več očiščevalnih akcij v delovni organizaciji in občini. Sodeluje na vsej občinskih in republiških tekmovanjih, se povezuje z zamejskimi Slovenci in društvi v nekaterih drugih delovnih organizacijah. Za svoje požrtvovalno delo ter uspehe na tekmovanjih je bilo že večkrat pohvaljeno in odlikovano.

DR. TONE MARTINČIČ

se je zaposlil v tržiškem zdravstvenem domu kot zdravnik splošne prakse 1953. leta. Sedemnaest let je bil direktor doma, razen tega pa tudi občinski odbornik in poslanec republiške skupščine. Aktivno je sodeloval v samoupravnih organih v nekdanjem Združenem zdravstvenem domu Kranj in bil tudi član Zdravstvenega centra Gorenjske.

S svojimi strokovnimi predavanji in navetji je dr. Tone Martinčič vložil veliko truda in nesebičnega

dela v razvoj občinske organizacije Rdečega križa. Poleg dolgega zdravniškega dela v občini Tržič bil tudi začetnik preventivne dejavnosti v obratni ambulanti. Dolgo vodil športno ambulanto, sodeloval kot zdravnik v smučarski šoli.

KRAJEVNA ORGANIZACIJA RDEČEGA KRIŽA RAVNE

je posebno v zadnjih letih aktivna na humanitarnem, socialno zdravstvenem in socialno zdravstvenem področju, pomembno pa je tudi sodelovanje z vsemi družbenimi organizacijami v skupnosti in s svetom kmetov.

Krajevna organizacija Rdečega križa Ravne sodeluje v vseh oblikah Rdečega križa, zlasti pri razpisnih oblačil, posteljnih obutve, starega papirja, pri bivanju kvodajalcev ter drugimi stovoljnimi akcijah. Na področju zdravstvene vzgoje je za

Občani imajo besedo

Na vprašanje, kako gledajo na gospodarski in družbeni razvoj svoje krajevne skupnosti oziroma občine, kateremu področju bo po njihovem mnenju v naslednjem srednjeročnem obdobju morali prepustiti prednost, je pet trziških občanov dokaj različno odgovorilo. Nekateri se »bojajo« prihodnosti, drugi poudarjajo pomanjkljivosti, tretji so z vsem zadovoljni.

KAREL LEITINGER iz Podljubelja je pomočnik komandirja postaji mejne milice na Ljubelju pa tudi predsednik krajevne skupnosti Podljubelja: V trziški občini živim že dvajset let. Spremljam njen razvoj. Mislim, z njim ne moremo biti povsem obojovoljni. Vse preveč je še prisotna, zlasti v gospodarstvu, stara cehov-miselnost. Tako malenkostni včasih in premalo pogumni. Če se znali pravočasno usmeriti v

skim in slovenskim poprečjem. Za primer vzemimo samo industrijsko cono, ki smo jo začeli izgrajevati vsaj deset let prej.

Tudi v naši krajevni skupnosti nisimo zadovoljni s tistim, kar imamo. Načrti za novo srednjeročno obdobje so zahtevni. Zavedamo se, da jih bomo zlasti zaradi zaostrene stabilizacijske politike težko uresničili. Da pa ne bom preveč črnogled: v minulih letih smo v občini in krajevni skupnosti dosegli vrsto lepih uspehov tako na gospodarskem kot na družbenem področju. Tudi za naprej sem optimist. Naši koraki bodo nekoliko počasnejši, zato pa bolj trdni.

MARJETA RAKOVEC iz Trziča je zaposlena v Triglav konfekciji v Kranju kot referentka za delovna razmerja:

ALBINA ŽALAC iz Ročevnice je prešivalka v tovarni obutve Peko:

»Tu živim že dobrih dvajset let. Z možem sva se odločila za gradnjo hiše. Vselili smo se pred sedmimi leti, vendar še vedno ni povsem gotova. Dograjujeva, kolikor pač morava. Denarja ni veliko, cene pa hitro rastejo. Stabilizacija nas je vse prizadela. Moti me tudi, ker v trgovinah vsega ne moremo dobiti. Najbolj pogrešam pralni prašek. Sicer pa sem kar zadovoljna. Posebnih družbenih problemov ne občutim niti se zanje ne zanimam.«

donosnejše proizvodne programe, gotovo ne bi več capljali za gorenj-

»Trziška občina ima za svoj gospodarski razvoj veliko možnosti, če jih bo le znala izkoristiti. S tem mislim tudi na njene naravne lepote, na osnovi katerih bi se lahko razcvetela turizem in gostinstvo. Zal nimamo niti hotela niti dovolj dobrih gostinskih lokalov, naravne lepote pa, kot vemo, niso dovolj. In turistično društvo še vedno spi... Tudi potrošniški centri so še dokaj slabo razviti. Izbira blaga ni posebno pestra; večkrat se celo zgodi, da, že zgodaj popoldne zmanjka osnovnih prehrabnih izdelkov, kruha na primer. Zato veliko občanov kupuje v Kranju ali v drugih sosednjih središčih.

Zakaj toliko strokovnjakov dela zunaj Trziča? Teško je reči. Vendar pa želim, menim, da bi bilo celo nujno, da bi jih čim več pritegnili nazaj, saj je razvoj občine še kako odvisen od izobrazbene strukture zaposlenih.«

MILENA ALJANČIČ stanuje v Bistrici, dela pa kot računovodkinja v domu starostnikov Petra Uzarja:

»Še pred kratkim sem bila zaposlena v Kranju. Rada sem se vrnila v Trzič, saj sem se vsakodnevnih voženj že zdavnaj naveličala. Z novim delom sem zadovoljna. S problemi trziške občine pa žal nisem najbolje seznanjena, največ prav zato, ker sem tu samo živela in se zanje tudi nisem posebno zanimala.

Najlaže spregovorim o tistem, kar sem občutila kot občanka oziroma zaposlena žena. Imam dva majhna otroka. Deklica je v vrtcu, medtem ko sem z varstvom za sina imela precej težav. Mislim, da bi morali gledati na izjemno visok odstotek zaposlenih mater zgradišče več vrtcev in zlasti jasli, v katerih je zdaj le par mest. Iz istega razloga bi morali čim hitreje razvijati tudi celodnevno šolo.«

BORIS KUBURIČ iz Trziča je učitelj v osnovni šoli Josip Broz Tito v Predosljah pri Kranju:

»Na kulturnem področju — naj se najbolje spoznam — smo Trzičani precej za drugimi občinami. Nimamo niti zadovoljivo urejenega financiranja niti prostorov za delo društev in prireditve, pogrešamo pa tudi strokovnjaka, ki bi se poklicno ukvarjal z ljubiteljsko kulturno dejavnostjo in ji pomagal do večje kvalitete. Najbolj žalostno je, da za težave nikogar ne moremo zainteresirati. Čeprav imamo v občini kar petnajst amaterskih društev, vsa bolj ali manj životarijo. Razgibanega kulturnega življenja, kot bi lahko bilo, ni. Tudi od profesionalnih stitucij imamo samo tiste najnujnejše. Potrebujemo skratka močan veter, ki bi stanje spremenil.

Razočaran sem prav tako nad srednješolsko in študentovsko mladino, našim bodočim izobraženstvom, ki je nobeno delo ne zaima. Skoraj nemogoče je dobiti sposobnega mladince, ki bi bil pripravljen prevzeti funkcijo v občinski konferenci ZSMS. Ta je sploh dosti zapostavljena. Največkrat jo obravnavajo kot društvo, ne pa kot družbenopolitično organizacijo.«

H. Jelovčan

V gospodarstvu trziške občine zavzema kmetijstvo dokaj skromno mesto. Malo je čistih kmetov, posebno na visokogorskih kmetijah, od koder so mladi v zadnjih desetletjih odhajali in iskali boljšega zasluga v tovarnah. V novem družbenem planu razvoja občine Trzič pa je vloga kmetij spet močnejše poudarjena. Ne le, da bodo skušali obdržati čim več plodne zemlje in pridobivati iz nje, z združevanjem denarja vseh delovnih ljudi bodo razvijali predvsem živinorejo in zelenjivo, z več oblikami družbene pomoči pa bodo spodbujali tudi oživljanje visokogorskih kmetij.

višjih razredov osnovne šole heroja J. Zrjerja pripravila več predavanj o škodljivosti kajenja, o zdravi prehrani, o skrbi za osebno higieno in o lepševanju naselja. Aktivisti tega križa na Ravnah so zelo aktivno sodelovali tudi v akciji Nič ne sme presenetiti. Posebno skrb namenili varstvu ostarelih, bolnih ljudi in materam z majhnimi otroci.

ŠOLSKO ŠPORTNO DRUŠTVO v prvem obdobju, ustanovljeno je leta 1961. leta, delalo v zelo neugodnih pogojih, saj je bilo brez vadnice in drugih objektov za telesnokulturno dejavnost. Kljub temu je zaživelo in dosegalo uspehe. Dograditvijo nove šole heroja J. Zrjerja je društvo dobilo telesno in finančno pomoč. Delo se je razmahnilo v najstih panogah in štirindvajsetih sekcijah. Društvo daje velik poudarek razvijanju množične, športno rekreacijske dejavnosti. Vsi učenci šole so člani društva, kar 80 odstotkov pa je aktivnih. Učenci sami upravljajo športno in se tako učijo prvih korakov samoupravljanja. Društvo je bilo v tekmovanju za najboljšo šolsko in samoupravno organizacijo slovenskega šolskega športnega društva v letih 1976, 1977, 1978, 1979. leta je doseglo deveto mesto, leta šest, 1978. leta četrto in leta v svoji kategoriji celo prvo. Za uspešno delo je društvo prejelo visoko republiško priznanje Bloudkovo plaketo.

MARINA BOHINC je v osnovni šoli na Bledu in v trziški gimnaziji ukvarjala s kulturno dejavnostjo. Po preselitvi v Trzič je takoj stik s takratno dramsko skupino pri DPD Svoboda, s kasnejšim trziškim gledališčem Trzič, kjer sodeluje že od 1962. leta. V času je odigrala vrsto vlog v trziških igrah, do 1968. leta pa je sodelovala tudi na trziškem radiu v radijskih igrah in kulturnih programih. Kot recitatorica kulturne Pobratenje sodeluje na vseh

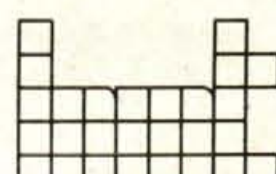

JANKO ŠTEFE

je kot učitelj prvič zašel v Trzič leta 1927. Tu je poučeval dve leti, bil pa je še tajnik in knjižničar bralnega društva, član pevskega zbora in je sodeloval tudi v gledališki skupini. Med narodnoosvobodilno vojno je bil izseljen v Srbijo. Leta 1973. leta se je preselil v Bistrico pri Trziču in se takoj vključil v družbenopolitično življenje krajevne skupnosti in občine. Opravljal je več pomembnih družbenopolitičnih funkcij. Izjemno delaven je v občinski gasilski zvezi in v upravnem odboru gasilskega društva v Bistrici. Plaketo mesta Trziča je prejel za aktivno delo v gasilski organizaciji.

proslavah in prireditvah ter literarnih večerih. Od 1978. leta je članica komornega pevskega zbora Peko. Marina Bohinc je razen tega tudi aktivna družbena delavka. Je vodja združene delegacije za kulturo in telesnokulturno skupnost pri upravnih organih skupščine občine, podpredsednica skupščine občinske kulturne skupnosti ter članice njenega izvršnega odbora.

bombažna predilnica in tkalnica trzič n. sol. o.

čestita vsem občanom in poslovnim prijateljem za praznik občine Trzič

in vas vabi v svojo trgovino v trgovskem centru DETELJICA v Bistrici pri Trziču, kjer vam nudimo posteljino in druge naše izdelke po zelo ugodnih cenah

Likovna in folklorna predstavitev

V petek so v paviljonu NOB v Trzinu odprli razstavo del likovnih amaterjev iz Zaječarja, za tem pa se je z narodno pesmijo in plesom predstavila še kulturnoumetniška skupina Kristal

Trzin — Znano je, da se ljudje različnih narodov ali narodnosti najhitreje in najlaže spoznajo prek svoje kulture. Radovednost jih mami in hkrati zbližuje, kajti vsako ljudstvo ima v svojem izročilu veliko skupnega z drugim, čeprav površen

pogled pogosto tega ne zazna. Seveda pa jih ne zanimajo samo stari običaji; morda še bolj, kaj in kako snujejo sodobniki, kako uspešni in izvrjni so v svojem kulturnem izražanju.

Tržičani in Zaječarci, ki so v so-

boto uradno sklenili pobratimstvo, so na kulturnem področju sodelovali vseh pet let, odkar so se dogovorili za tesnejše zblizanje. Razen tega, da so izmenjali razstave dokumentov o narodnoosvobodilnem boju na območju tržiške oziroma zaječarske občine, so se nekoli spoznali tudi že po likovni plati.

Vendar pa se tako bogato kot zdaj, zaječarski likovni amaterji v Trzinu še niso predstavili. Razstava, ki so jo v petek popoldne odprli v paviljonu NOB, ponuja svojevrstno doživetje. Pred gledalcem ožive čudovite podobe Timoške krajine, njeni detajli, ljudje, življenje, delo. Olje, tempera, gvaš, akvarel, tuš pa risba in les so najpogostejša izrazna sredstva nepoklicnih umetnikov iz Zaječarja. Na razstavi, ki bo odprta do konca avgusta, jih sodeluje šestnajst.

Pravijo pa, da jih je v njihovi občini zelo veliko. Delavci v prostem času radi posegajo po čopiču ali dletu. Razstave v delovnem okolju so pri njih običaj. Tu izberejo najbolj uspela dela za predstavitev v občinskem in širšem merilu. Torej lahko verjamemo, da so v Trzinu res najboljše med najboljšimi.

Med peštrim kulturnim snovanjem Zaječarcev zavzema posebno mesto tudi negovanje starih ljudskih pesmi in plesov. Dekleta in fantje iz kulturnoumetniške skupine Kristal, ki deluje v tovarni stekla Zaječar, so jih Trzinčanom na celovečernem koncertu v Cankarjevem domu predstavili le nekaj. Žal. Kajti srbska folklorja je tako pisana, otožno počasna ali mladostno vihrava, poskočna, da bi jo lahko gledali kar najprej in vedno bi v njej našli kaj novega.

Kako res je, da sta narodna pesem in ples trden most do prijateljstva, je ravno v petek zvečer znova dokazala skupina Kristal. Besede in oblačila so postala nepomembna. Srbe in Slovence so zbližali zvoki instrumentov in glasov, gibi plesalcev, iz katerih je lahko vsakdo v dvorani razbral, da gre za vesele, poštene in dobre ljudi. Za brate.

H. Jelovčan

Na razstavi, ki bo odprta do konca avgusta, se je predstavilo šestnajst likovnih amaterjev iz Zaječarja.

Veseli značaji Srbov se zrcalijo tudi v njihovi folklori.

Praznični dnevi slovenske folklore

Kulturnoumetniško društvo Karol Pahor iz Pirana in Zveza kulturnih organizacij Slovenije sta od 25. do 27. julija pripravila druge Praznične dneve slovenske folklorne, katerih namen je celovito predstaviti slovensko umetnostno izročilo. Zadani cilj tudi letos ni bil popolnoma dosežen, toda storjen je bil krepak korak k njegovi uresnitvi. Dneve je spremljala etnološka akcija dijakov piranske gimnazije in etnologov v vasi Raven, s katero so povežali poklicno in ljubiteljsko lelo, močno je naraslo tudi zanimanje mladih za kulturno dediščino. Na otvoritveni slovesnosti v vasi Raven so v petek, 25. julija, nastopile izbrane slovenske folklorne skupine, v piranski galeriji pa so v soboto, 26. julija, odprli razstavo ljudskih glasbil, med katere so uvrstili tudi zvočna glasbila, ki so jih otroci vzgojnovarstvenih ustanov in osnovnih šol s piranskega področja izdelali za razstavo. Sobotni večer v bernardinu so izpolnile ljudske esmi Koroške, Rezije in Stajerske. Piranu pa so pripravili serenadni večer slovenskih ljudskih pesmi, na katerem so bile predstavljene iz rihvskega gradiva izbrane manj

znane pesmi. V nedeljo, 27. julija, je v portoroškem Avditoriju potekal večer slovenskih ljudskih plesov. Vse dni pa je bila na piranskem Tartinijevem trgu odprta prodajna razstava izdelkov ljudske in umetne obrti članov združenja obrtnikov pri Gospodarski zbornici Slovenije. Prireditve, ki so se odvijale sredi turistične sezone, so popestrile počitniški utrip in turistom prikazale bogastvo našega ljudskega izročila.

Drago Papler

V Mali galeriji Mestne hiše v Kranju gostujejo štirje poljski grafiki: Barbara Nerebska-Debska, Marek de Gache, Adam Jacek Kozak in Wojciech Nowicki. Razstavo je pripravil Likovni center iz Kranja s sodelovanjem kulturne skupnosti. — Foto: F. Perdan

Občinski odbor ZZB NOV Škofja Loka se iskreno zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izgradnji spomenika na Prtovcu in pri izvedbi proslave ob odkritju spomenika, ki je bila 4. julija 1980.

Komisija za kadrovska vprašanja delavcev v združenem delu

OSNOVNE ŠOLE STANE ŽAGAR KRANJ

razpisuje dela in naloge knjižničarja

s polnim delovnim časom za določen čas (od 1. 9. 1980 do 10.12. 1980)

Pogoj: knjižničarstvo PA oz. da izpolnjuje pogoje za učitelja osnovne šole

Prijave z dokazilom o strokovnosti pošljite naslovu v 15 dneh po razpisu na naslov: Osnovna šola Stane Žagar Kranj, Cesta 1. maja 10a — za razpisno komisijo

Dragocena spodbuda

Drobno knjižico je napisal Jože Humer in jo naslovil »Če jaz sestavljal načrt kulturnega življenja v organizaciji delavcev dela.« Izšla je pri Delavski enotnosti v zbirki Družbeno-etično izobraževanje in upajmo, da jo bodo vzeli v roke vsi, ki se ni vseeno, kakšna je kulturna podoba njihove organizacije živečnega dela.

Smelo v uvodu avtor razgrne problem: »Že zdavnaj sem zalotil pri sumu, da morda tudi sam ne bi znal sestaviti načrta kulturnih dejavnosti in kulturnega življenja v delovni organizaciji. Brez takega načrta in brez dejavnosti, ki iz njega izhajajo, pa je vse, kar govorimo o kulturi v naši družbi na trbi in postaranih ter tankih in majavih nogah.«

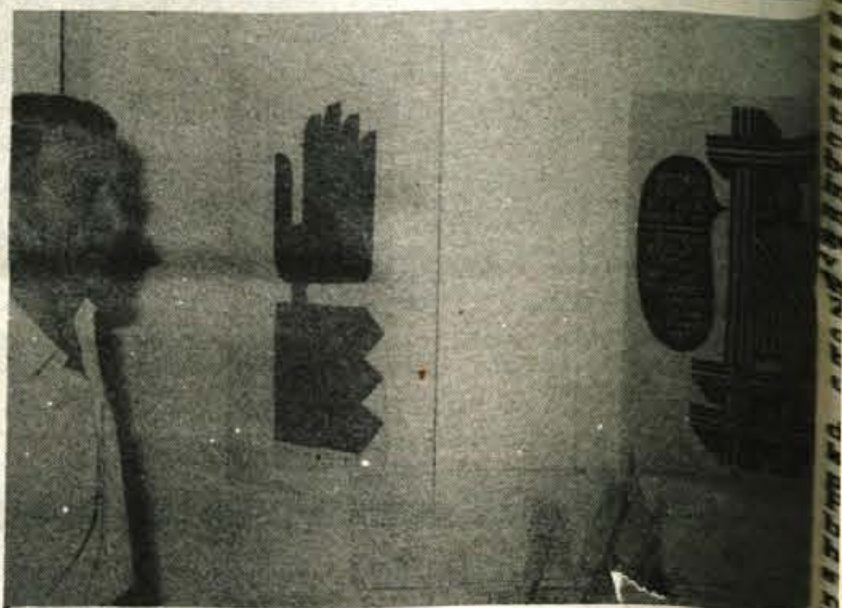
Je že tako, da brez programa ne gre več. Ni dovolj, poudarjamo: upoštevajte kulturne potrebe delavcev. Treba vedeti kaj in kako. Le tako kultura ne bo več nepotrjena strošek, temveč bo družno z delom bogatila naše življenje. Namenjen ji bo del dohodka, ne da bi smatrali, da je to prvržen denar.

Avtor začenja pri trdnem sklepu, da organizacija ne bo brez poglavja o kulturnih dejavnostih in kulturnem življenju razvojnih načrtih. Na to poda široko izhodišče pojmovanja kulture v organizaciji združenega dela. Kultura v delovnem okolju niso le proslave, vstopnice za predstave in morda pevski zbor — podoba, ki se je že kar vsidrala v našo zavest. To so tudi naši odnosi, delovni prostori, izdelki... Ali torej ne bomo kazalo narediti načrt o kulturnem urejanju in bogaten delovnega okolja?

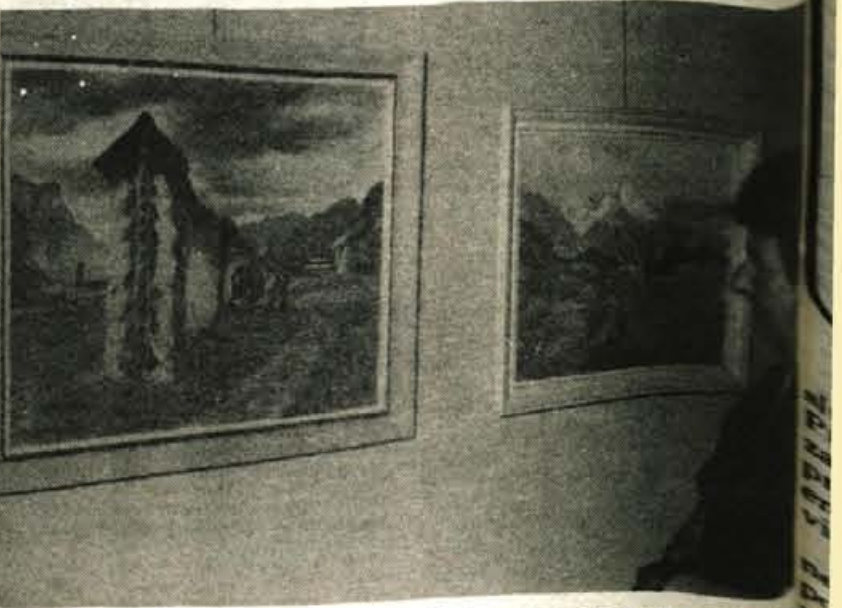
Vrsto miall in predlogov niza avtor: kako bi lahko knjižnica več pomenila delavcu; kako bi potekalo obiskovanje predstav sodelovanjem z gledališčem; kako bi lahko ustregli vsem delavcem, ki jih zanima glasba, pa naj radi pojejo ali ne; kako oživili že pozabljeni družabni ples, na katerem bi zaplesali na belokranjsko kolo, saj imajo mnogi radi ljudske plesce; da mladi imeli svoj kulturni klub; da bi začeli pisati tudi s filmom; kamero in imeli filmsko družino; da bi dela likovnikov bogatili delovne prostore; ali morda pozvali vse delavce k zbiranju razstav? Na dopustu sem posnel; oklicali tekmovalni značkarjev, saj že vsak tretji pri nas zbira značke...

Iz množice smo vzeli le peščico predlogov. Veliko jih je nanizal avtor. Predlogov, ki bi se jih morda sami ne spomnili, so vendar tako privlačni in zlahka uresničljivi. Le kanček potrebujejo. Z njo bomo ustvarili »klimo za kulturo«, da naši planerji znali vkomponirati kulturo v planske dokumente ravno tako kot znajo stroje in kadre, zidove in energije enolončnico, reprezentanco, delovne obleke in še kaj, da naši direktorji za primerno oblikovan program kulturnega življenja organizacije ravno tako skrbeli, kot za katerikoli del načrtovanja.

M. Volčjak

V galeriji Mestne hiše v Kranju so predstavila štirinajst beograjskih grafikov: Miodrag Anđelković, Miodrag Mića Bajić, Vukica Obradović-Dragović, Ljubomir Ivanković, Aleksander Jeremić-Cibe, Vukobrat Matejić, Ljubodrag Marinković-Penkin, Slobodan Mihailović, Zoran Nastić, Slobodan Pejović, Radomir Petrović, Miloš Cirić, Nadežda Hrvanović in Djordžije Crncević. Gorenjski muzej je razstavo pripravil v okviru kulturne izmenjave z Zemunom. — Foto: F. Perdan

Praznik jeseniške občine so obogatile kar tri razstave likovnih del delavskem domu na Jesenicah je na ogled skupinska razstava članov likovne sekcije Dolik (na sliki). V prostorih osnovne šole Mojstrani je odprta razstava del udeležencev slikarske kolonije Vratih, v hotelu Prisank v Kranjski gori pa razstava del udeležencev slikarske kolonije na Vršču. — Foto: F. Perdan

130 let kapelske godbe

V Kapelah pri Brežicah so od 18. do 20. julija proslavili 130-letnico domačega pihalnega orkestra. Slovesnosti se je udeležilo devet pihalnih orkestror iz Slovenije in Hrvaške, med njimi je bila tudi godba iz Proseka pri Trstu. Domači pihalni orkester, ki šteje 38 godbenikov, je ob visokem jubileju dobil nove prostore in obleke. Izdali so

priložnostno brošuro »130 let kapelske godbe« in pripravili dokumentarno razstavo. Slovesnost so organizirale brežiške organizacije združenega dela in občinska skupnost. Kulturna skupnost Slovenije letnica kapelske godbe je priložnostna brana za največjo letošnjo prireditve v brežiški občini.

Mogočni stari kozorog

Foto J. Maček

Lov na Begunjščici

Tone Svetina

Visoko pod vrhom gore se je v strmih, s travo poraslih pobočjih, obdanih z nedostopnimi prepadi, pasel trop kozorogov. Bilo je nekaj koz s kozličji in mlajših kozlov. Brezskrbno so mulili rosno travo in se počasi pomikali proti skalovju nad gozdno mejo.

Dober streljaj pod njimi se je, zažrta v strmino, vijugala lovska steza kot omrtvičena kača. Po njej sta se tiho premikala lovca, se ustavljal in z daljnogledi opazovala živali. Prvi je hodil revirni lovec Dane Kokalj, krepak mož v najboljših letih, in za njim visokorasli Milan Kemperl, upravnik gojitvenega lovišča »Kozorog«.

Iskala sta starega samotarja — kozla meč kozli! Izredno žival, najmočnejšo v vsej koloniji v pobočjih Begunjščice. Ta kozel je bil že skoraj desetletje voditelj tropa, kapitelec, ki se je od vseh drugih ločil po izredno razkremenih rogovih, ki so mu segali do sredine hrbta. V osojni strani gore so sence naglo bledele, vrhovi nad njimi pa so že zažareli v nadihu jutranje zarje. Lovca sta zapustila že tretji tropič in šla skozi planjave, kjer so samotarili kozli.

Milana je že grizla skrb, da je starega samotarja pobrala zima, Dane pa je imel še nekaj upanja. Stare živali so si včasih poiskale tako nedostopne predele, da jih ni videl tudi po več mesecev, in jih je zagledal šele na zimo, v prsku, ko so se v svatbenih bojih kozli srečali pri nevestah.

Starega kozoroga so lovci namenili predsedniku Titu, prvemu lovcu. Menili so, da tako veličastno žival ahko upleni samo časten in velik lovec. Zdaj pa sta se oba bala, kaj, če kozoroga ni več. Kakšna škoda, da bi tako lepo žival že doletela smrt! Kaj, če ga ni morda ubil kamen ali pobral plaz? Je morda shiral od pljučnice? Ko pride v gorovje čas smrti, pobere Morana vse, kar zateče strašna sila plazov...

Ves dan sta lovca hodila. Vzpela sta se prav pod vrh gore. Videla sta veliko kozorogov, toda starega

samotarja nista našla ne na njegovem običajnem prostoru in ne kje v bližini in tudi ne pod grebenom, kamor se je včasih šel past na sladko travo.

Z vrha gore sta se ozirala v globine pod seboj in v hribovje v daljavi ter se pomenkovala o tropih, ki jih je revirni lovec Dane tako vestno čuval že veliko let.

Milan je razočaran, ker nista nikjer ugledala starega samotarja, odšel v dolino, prepričan, da ga ni več. Dane pa se še ni pomiril. Vdal se je varljivemu upanju, da kozorog še živi.

Minilo je nekaj mesecev, pa o velikem kozlu ni bilo niti sledu. Sneg je pobelil gorovje, svatovanje kozorogov je bilo na višku, kozli so se na robih prepadoval trkali za samice, ko je na lovsko upravo ves razburjen prišel lovec Dane z novico:

»Veliki kozorog z nezamenljivimi razkremenimi rogovi je spet pri tropu!«

Na svoje oči ga je videl, kako je v dvoboju porinil mlajšega, sicer močnega samca s police in ga pogljal v beg.

Milan mu je verjel, vendar se je hotel sam prepričati, če ta stari kozel zares še živi... Kdove kod je hodil ves ta čas, da ga niso nikjer ugledali?

Njegov kozuh je bil kocast, osivel je, hrbtenica se mu je pobesila, trudno je nosil glavo, kakor bi ga težili ogromni rogovi.

»Ta bo zimo težko preživel,« je menil Milan. Prepričan je bil, da mora napraviti vse, da ga ne bo več »zeblo«...

Tako so prepričani, da se po prsku žival ne bo več umaknila v višino, temveč verjetno še niže, naglo povabili-predsednika, naj pride na lov. Leto se je stekalo h koncu. Sneg je bil v višinah, med in pod stenami pa le njegove bele zaplate. Obetal se je ugoden lov. Dane je že vse luno dan za dnem spremljal kozorogovo gibanje in sporočal Milanu. Sončnega dne z modrino nad gora mi in brez vetra se je predsednik

Tito z ženo Jovanko pripeljal na lov. Spremljala sta ga tovariša Dolanc in Popit. Rokoval se je in se pozdravil z lovci »Kozoroga«, ki so ga že večkrat spremljali po teh gorah. Ko je predsednik povprašal po kozorogu, mu je Milan odgovoril, da močno upa, da ga bodo našli, seveda, če bo Diana naklonjena. Vse je bilo kot naročeno za lov, le veter se je pred dobro uro obrnil in se vlekel navzgor po pobočjih.

»Dobro,« je menil Tito, »lov je lov! Če ga ne bo danes, bo pa drugič!« Vzel je svojo preizkušeno puško za streljanje na velike razdalje. Spremistvo je ostalo v dolini, Tito pa se je z lovčema napotil po stezi med skalovjem.

Dolga klinasta senca je padla v osončno pobočje in veter se jim je zapletal v ogrinjala. Velikega kozoroga so našli na robu prepadne grape,

prav tam, koder ga je napovedal Dane. Tito je začudeno obstal, ko ga je ulovil v daljnogled.

»Prav si imel, Kemperl! Takšnega rogača pa zares še nisem videl!« Morali so še nekaj korakov naprej, kjer je bilo možno v skalovju streljati čez grapo. Kozorog se je mirno pasel. Na snegu so se mu od strani risali rogovi tako mogočno, da bi njihova velikost zmedla lahko vsakega lovca, četudi bi imel še tako mirno kri...

Ne da bi jih žival začutila, so prišli do skal in Dane je položil nahrbtnik kot podlago za puško. Vse je bilo videti najbolje. Kozorog je bil oddaljen dobrih sto metrov... Maršal je že pokleknil. Tedaj pa jih je obilni val naglega vzhodnega vetra. Žival je dvignila glavo, se zasukala in se v drncu spustila navdol v grapo, kjer so jo izgubili izpred oči.

»Dobil nas je v nos! Bežal bo!« je Milan rekel Titu, ki je že pripravil puško.

Vsi trije so užaloščeno in razočarano zrlji za pobeglim kozlom, ki se je vzpenjal v kritju. Slišali so samo kamenje, ki ga je v teku prožil in je treskalo v žlebove in tokave. Dane, dober poznavalec kozorožjih navad, pa je dejal:

»Ustavil se bo! Mora se ustaviti!« Tito je stisnil puško k licu in čakal. Kozorog se je pokazal, izginil, se spet pokazal, toda ni se ustavil tam, kjer bi bil strel mogoč.

Zrak se je zgostil, nabit z negotovostjo, ozračje je bilo dramatično. Ko so ga že imeli, jim je ušel! Koli-kokrat se to zgodi na lovu, ko misliš, da divjad že imaš... Tito je to dobro poznal. Bil je miren in ni izgubil upanja.

Kmalu se je kozorog pokazal, visoko, že onkraj grape nad skalami, lagodno preskakujoč skale nad prepadi.

»Na robu se bo za hip ustavil, tam so skale gladke,« je rekel Dane. Tito je živali s puško sledil, vedel je, da bodo odločale sekunde. Za kozoroga rešilni rob, za katerim bo izginil v veliko grapo, je bil že čisto blizu.

»Kako daleč je sedaj?« je vprašal Tito.

»Tristo metrov!« je ocenil Milan.

To je daljava, na kateri tudi najmočnejše krogle opešajo, daljava, ko tudi najboljši strelci lahko ob naglem strelu zgrešijo.

Sproženo kamenje je zabobnelo, ko se je kozorog pogljal v zadnji preskok. Zanihal je in rahlo izgubil ravnotežje, a ga je v naslednjem trenutku spet ujel. Vendar ga je skok res ustavil, toda le za nekaj sekund. Dvignil je glavo, da bi videl, kam bo bežal...

Usoda se je strnila v delcu otrple sekunde. Jeknil je strel, se razlegel po pobočju in zatrepetal v sunku vzhodnega vetra.

»Zadet v srce!« je rekel Milan daljnogledom na obeh.

Kozorog je na robu sunil z nazaj, da so se mu srpasti dotaknili hrbta, in se vzpel na njih nogah, kot bi hotel pobegniti nebo... Moč globine pa ga je govem silnem zaletu ustavila. Hip je obvisel, potlej pa strmo v prepad. Valil se je kakšnih deset metrov, se odbijal od skale, padel v melišče. Toda tudi tu ni ustavil. Nekaj časa je ostal manjšo močjo, potem pa neobležal.

Vsem trem je odleglo. Huda tost pa je povsem popustila, ko so prišli do plena. Lovci segla Titu v dlan.

»Zadeli ste ga naravnost v srce!« je ponovil Milan.

Dane je orosil borovo vejico, kozorogovo srčno krvjo in jo v buku ponudil visokemu gostu, se je zahvalil in si z njo obklobuk.

»Krasen je!« je rekel, poklonivši mrtvemu kozorogu in mu veselo vzeti otipal robove in dlako.

»Več ko deset let mu jet!« je tovil lovec Dane.

»Ta bo prvak! Takšen še nisem videl v tem lovišču in tudi v triglavi pogorju ne!« je pribil Milan perli.

Rogovi so bili razkremenjeni za čisto ter in dolgi le malo manj... Dane je žival iztrebil, Tito pa je vzela iz žepa stekleničko.

»Zasluzili smo, da ga srknemo na čast temu lovu!«

Izpili so na dušek.

Tito pa je stal in kozoroga gledal. Kdo ne bi bil vreden in kdo ne srečen, ko bi imel seboj življenjsko trofejo?! Vse je gori, vzela plazovom, vzela Morani, ki pokopuje bitja teh pobočij. Izročil ga bo ljudem spomin na krasoto narave, ki rodila in dala.

Spodaj je spremstvo privremeno naproti, ko so se vračali. Dolanc, sam navdušen lovec, je opazil zeleno vejico na predkovi klobuku. Vsi so bili čestitki ni bilo konca.

Sonce je zdrknilo za gore, v dolin se je naglo natekal mrak, je umiral...

Ze naslednji dan je Milan prinesel maršalu trofejo v obliki ko na Brdu. Na trofejnih listih pisalo:

»Ocena trofeje 200,10 točketa medalja — prvak Jugoslavije«

(Rogovi tega kozoroga, ki ga je uplenil leta 1975, so do sedaj preseženi slovenski in hkrati slovenski prvak. — Op. ur.)

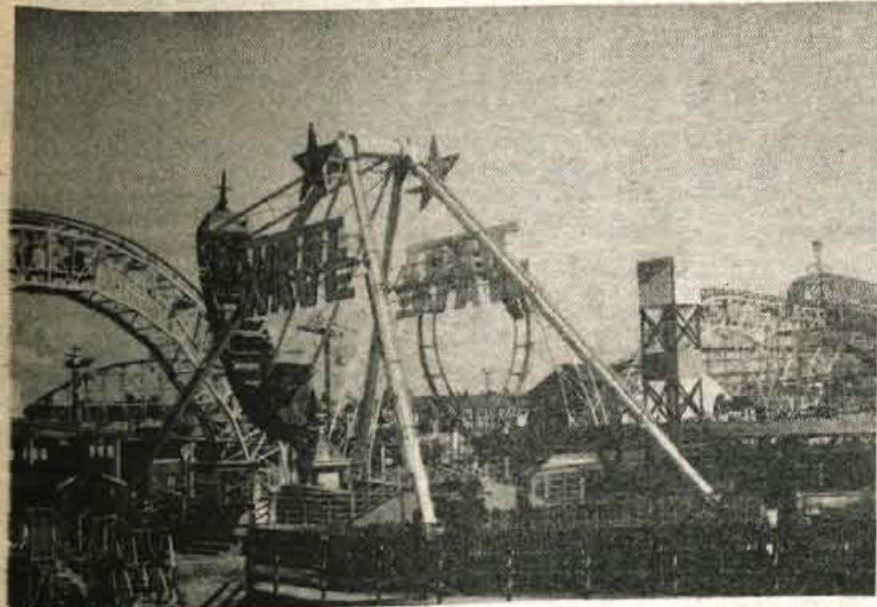
Reportaža je bila objavljena v glasilu Lovske Slovenije v 6. številki

Tovariš Tito po svojem prvem lovu v Kamniški Bistrici, oktobra 1948, med gonjači in lovci. Na sliki desno Miha Marinko in Ivan Maček

Darinka Sedej:

Štirinajst dni prijateljskega Oldhama (3)

**Mesto zabave
in denarja****Blackpool je znano angleškoletovišče: na vsakem koraku ti spretna turistična ponudba izvablja denar — Tussaujevi poskrbijo za grozo in strah**

Eden največjih zabavišnih parkov na svetu

Videti ali užiti Blackpool, slovito letovišče in zabavišče, pomeni neprestano odpirati denarnico: ožamejo te na vsakem koraku, če se le prepustiš zabavi ali jo poskušaš vsaj malo okušati. V Blackpool, ki ga resni Angleži sploh ne jemljejo resno, ni, da bi se podal z otroki. Turistična ponudba je tako premeteno vsestranska, tako prilagojena povprečnemu okusu, da je boljše, da le opazuješ in ocenjuješ, sicer ti osušijo denarnico — da si potem na koncu nekam akasano priznaš, da je bilo vse skupaj nekakšno kičasto, podpoprečno in pocukrano.

Angleži se že tako in tako vedno pritožujejo nad vremenom in visokimi cenami, priložnosti za takšne pritožbe smo imeli v Blackpoolu na pretek. Deževalo je kot za stavo, tako, da smo jo s slovitega blackpoolskega stolpa pobrisali brž ko je bilo le mogoče; izložbe pa smo nekaj časa prav radovedno opazovali in na koncu ugotovili, da turistični Blackpool ni za nas — še čisto navadni kičasti spominki so bili presenetljivi cen. Ni nas mikalo, da bi ostali večera in se predajali baje enkratnemu ožitku: čudoviti osvetljeni promeni ob obali, ki je največji tovrstni show na zemlji — in to zastoj!

Ves dan smo se motovili med tisoči turistov, večinoma starejšimi ljudmi, ki ob deževnem letoviškem dnevu niso vedeli, kako najbolje preživeti dan. Obala je bila mračna in pusta, čeprav mora biti ob lepem sončnem dnevu res lepa, z vablivo živko. Pogled z vrha blackpoolskega

stolpa je bil hiter, kajti veter je silovito gnal deževne kaplje v obraz, ozračje se je močno ohladilo. V samem stolpu, kjer je seveda za vsak okus kaj prijetnega, od velike in prekrasne plesne dvorane do akvarija in eksotičnega vrta, se nismo dolgo zadrževali, kajti Blackpool vabi tudi z velikim zabavišnim parkom in ne nazadnje z razstavo voščenih lutk pri Tussaudijevih.

Zabavišni park je po pravici med največjimi na svetu in prav res vreden ogleda, četudi nisi več rosnih let in te ne mika vožnja v drvečem avtomobilčku ali na ogromnem vrtljaku. Ob sobotah in nedeljah se to komaj premikaš, toliko je obiska, starih in mladih. Najnovejša pridobitev je vožnja z vlakcem, ki se po tirih spusti in nato v hitrem in sunkovitem loku obrne. Prav srhljivo so tudi druge vrste zabave, med drugim vožnja na okrogli plošči, ki se vedno bolj in bolj dviguje, vrti, tako da so ljudje, ki so privezani, komaj komaj obvladujejo. Na koncu se ti tako vrti, da pač brez tuje pomoči ne moreš z vrtljaka.

Tussaud je ime in sinonim za voščene lutke slavnih in manj slavnih ljudi. Že Veliki Aleksander je odkril metodo, kako napraviti in pobarvati vosek in njegovo metodo je začela uporabljati gospa Tussaud ter s svojimi voščeniimi lutkami zaslovela. Se posebno pozornost je posvetila barvam las, oči, višini, svojo zbirko slavnih imen pa neprestano bogatila in tudi lutke prilagajala trenutnim modnim zahtevam. Posamezne lutke je izdelala

tedaj, ko so ljudje, ki jih je hotela upodobiti, bili najbolj pomembni in najbolj svetovno slavni: športnike, politike, filmske in druge zvezde. Blackpoolski oddelek londonskega Tussaud predstavlja angleške politike, člane kraljevske družine, tuje državnike, ameriške predsednike, zvezde televizijskega ekrana. Odlična predstava, čeprav ima seveda lahko vsak svoje mnenje: včasih se ti zazdi, da nekatere slavne osebnosti vendarle niso tako zelo avtentične kot druge.

V oddelke, kjer prav srhljivo predstavljajo anatomijo in kamor otroci nimajo vstopa, me ni mikalo; zato pa se mi je zdel privlačen oddelek ali soba strahov, kamor smejo otroci v spremstvu staršev in kamor ne priporočajo obiska tistim, ki so bolj »sensitive nature«. Morda so mi razne vrste strahovi in grozljivosti že vsakdanji — kaj prida me res ni pretreslo. Tako v najbolj morečem vzdušju, v mračnih hodnikih, z zvocnimi efekti predstavljajo, kako dekle v džungli nikakor ne more uiti grožečemu gobcu krokodila. Lutka-krokodil se zvija, slišijo se kriki iz džungle, dekleta-lutka obrača glavo in zavija oči, dokler je krokodil ne zgrabi in odtrga del noge. Nato pljusne kri — in prizor se spet ponavlja. Tu so strah vzbujajoči vampirji, velikanski kiklop, morilci vseh vrst — po dogodkih iz zgodovine angleškega kriminala. Samo nečesa mi ni bilo moč dolgo ogledovati: hude prometne nesreče, z mrtvimi in poškodovanimi. Prizor je bil tako realističen in tako verjeten, da je prav gotovo eden najboljših v tem oddelku strahov in grozljivosti. (Se nadaljuje)

170 metrov visok stolp v Blackpoolu

NE PONORELEM VLAKU

Blackpool — Znano angleško pomorsko letovišče ob Irskem morju s številnimi trgovinami in gostinskimi lokali s svojo pretirano načičkanostjo ne more prevzeti slučajnega obiskovalca. Šestim članom skupine je ostal v spominu le sprehod po zabavišču, na moč podobnem danjskem Pratru. Potreboval bi dan in še več, da bi se poskusil na vseh avtomatih in popeljal z vsemi vrtljaki, avtomobilčki, žičnicami, vlaki in čolni.

Skupinica se je enoglasno odločila za vožnjo po železnici s hitrimi vzponi in spusti ter ostrimi zavoji. 60 penijev na osebo (blizu 40 dinarjev) in po dva in dva so se razbohotali po vagončkih. Odpravnik »ponorelega vlaka« je s spustom železnega draha vse priklenil k sedežem, nakar je kompozicija krenila na vratolomno vožnjo po vijugastih tirih, se dvigovala in spuščala, da je jemalo sapo.

Zelodec je premetavalo po trebušni votlini, ječanje in pridušen zvok predstavnic nežnega spola, hitrost preko 80 kilometrov na uro (po osebni oceni) in strašanski ropot, kot bi s peklenskim strojem prebijali zvočni zid. Za razgled po Blackpoolu med vožnjo ni bilo časa. Le če bi popustili železni drogovi, bi poleteli nad mestom kot muhe. Sicer pa je bila vožnja srčnim bolnikom (in sveže zaljubljenim) prepovedana. C. Zaplotnik

Črtomir Zorec

**NEKAJ BESED O KAMNIKU
OB NJEGOVI 750-LETNICI**

(51. zapisa)

Vem, da bom moral o nekdanji Glavarjevi bolnišnici in o njegovi bogati knjižnici, še kaj več povedati, saj blag mož, mecen ubogih in človekoljub pa tudi očiten slovenski prosvetljenec, kot mu priznava naša kulturna zgodovina, je zaslužil, da ga spoznajo vsi Gorenjci — domačinom že dolga desetletja ni več tuj. Kajti ime Komende je trdno povezano z imenom Petra Pavla Glavarja.

DOLENJSKA GRAŠČINA

Spravico nevezanega pripovedovalca, bom mogel tok kramljanja vsaj za nekaj časa preusmeriti. Tembolj, ker je tudi drugi del Glavarjevega življenja — to je čas njegove gospodarske dejavnosti na Dolenjskem — tako zanimiv in nenavadno bogat. Štedljivi in gospodarni Peter Pavel Glavar si je namreč za preživljanje svojih starih let kupil graščinsko posest Lansprež pri Mirni na Dolenjskem. Kupil jo je 23. aprila 1766 od grofa Alojza Adalberta Auersperga za 25000 goldinarjev. Tu se je posvetil docela le umnemu kmetovanju (imel je kar 500. panjev čebel, nabavil si je prvo mlatinico na Kranjskem, imel je svojo lastno opekarno in mlin, obnavljal je vinograde, zasajal gozdove — skratka, bil je napreden gospodar. Hkrati pa blag oče svojim podložnikom, okoliških kmetov (ki so po tedanjem pripadali graščini). V času svojega bivanja je k svoji graščini celo kupil bližnjo vas Rihpovec!

V graščini, na Lansprežu, je Glavar končal pot svojega življenja — umrl je 24. januarja 1784. — Po njegovi smrti je bilo lanspreško gospostvo cenjeno na 34.992 goldinarjev — tako dobro je gospodaril naš Glavar še v svoji življenjski jeseni!

Še bo zato stekla beseda o Lansprežu — toda graščina je zdaj že razvalina, grob Glavarjev pa je oskrujen — skušal bom iti tja doli, opisati in pokazati Glavarjev grob tudi v podobi, če bom uspel, seveda. No, naj drži ta obljuba!

PROCESIJA NA KONJIH

Prebral sem napačno trditev, da prvi zapisi o komendski konjereji izvirajo iz druge polovice 18. stoletja, t. j. iz Glavarjevih časov. Res pa je, da je že Valvazor pisal o komendskih konjenikih in sicer že leta 1689. V svoji »Slavi vojvodine Kranjske« po domače pokramlja:

»Pri župni cerkvi sv. Petra v Komendi gre procesija ne kakor v drugih krajih peš, temveč na konjih, in sicer takole: spredaj jahata dva kmeta z zastavo (poprej je vedno med kmeti velik ravs in kavs, komu bo pripadla čast, da bo nosil zastavo); nato jaha duhovnik z monštranco v rokah in ogrnjen v mašno oblečilo. Za njim jezdi več sto kmetov, — vsi na čvrstih domačih konjih! Tako jaha procesija daleč okrog polj, ki jih duhovnik sprti blagoslavlja. — Ko se vrnejo k cerkvi bere duhovnik štiri evangelije proti štirim stranem neba. K obredu hite in drejivo kmetje na konjih, tako neučakano, da je veselje gledati kako drug drugega suva in ga skuša, prekucniti v prah in blato. To se dogaja zato, ker kmetje niso izvežbani jezdecji, konji pa so neokretni in nevajeni jahalnih uzd. — No potemtakem se tem jezdecem, ki padejo, ne da očitat, da se pred Najsvetejšim niso poklonili do tal!«

Poleg tega besedila pokaže Valvazor tudi bakrorrežno podobo komendske procesije na konjih. — Te procesije so najbrž uvedli že malteški vitezi in so se ponavljale

Komendská lpa, ena najstarejših na Slovenskem

vsako leto v Veliki noči in za Rešnje telo.

Po procesijah so se fantje večkrat sprli in stepi, kar je dalo cesarici Mariji Tereziji povod, da je leta 1777 procesije na konjih prepovedala. Sicer so skušali Komendčani procesije na konjih obnoviti, celo Peter Pavel Glavar je zahteval od Dunaja, da prepoved umakne: a ni šlo.

No, konjereja pa je le ostala v Komendi doma prav do današnjih dni. Seveda zdaj ne govorimo le o reji konj, pač pa tudi že o komendskem konjeništvu kot športni panogi. Če ne štejemo znamenite Lipice, lahko s Komendo primerjamo le še štajerski Ljutomer in dolenski Sentjernejški kot naši središčni konjereje in konjeništa.

Sicer pa vse kaže tako, da bo konj spet prišel do svoje veljave. Saj niso tako daleč časi, ko je vsak kmet, ki je kaj dal na svoj ugled, imel v hlevu tudi konje, če ne par pa vsaj enega. Tudi še tako preprost človek vidi v konju lepo bistro, harmonično razvito žival, ki ni kmetiji le v korist, pač pa tudi v okras. Plemenit konj z elegantno držo, neobrzdan, svoboden na pašniku — skorajda ni lepše podobe v naravi!

Sliši pa se tudi že kar zahteva po obnovi konjereje zaradi učinkovitosti pri splošni ljudski obrambi. Najbrž utegne biti konj v hudih časih večji človekov prijatelj, kot motorno vozilo brez goriva... Pa še kje v hribih!

KOMENSKO LONČARSTVO

Kot konjereja tako tudi komendsko lončarstvo nakazuje svoje korenine v čas pred Glavarjevo ero. Zato hitim s temi vložki, da stvari časovno prav postavim v okvir kramljanja o Komendi.

Lončarstvo je ena od najstarejših obrti. Vselej pa se je razvijala ta obrt le tam, kjer so bila nahajališča ustrezne sive gline in pa spretne roke preprostih oblikovalcev, ki jim zemlja ni mogla dati dovolj kruha. — Na Gorenjskem poznamo dvoje starih lončarskih središč: v Ljubnem in v Komendi. Ljubenskih lončarjev že zdanj ni več; komendski pa še žive in delajo, tako v Lončarski produktivni zadrugi, kot doma (dva v Podborštu, tretji na Mlaki).

Lončevine je dvoje vrst: porozna (to so lončki in podstavki za cvetje) in neporozna, glazirana (to so vrči, sklede, vaze ipd.). Oboje ponuja Komenda ob tržnih dneh tudi v Kranju. Sicer pa velja opozoriti, da bo še cel mesec v radovljiški Sivčevi hiši odprta razstava Lončarstvo na Gorenjskem.

Glavarjeva bolnišnica v Komendi (pozneje Ljudska šola, zdaj Dom upokojencev)

Zakonca iz dveh pobratenih mest — Mesto Oldham v Angliji in Kranj sta prijateljski mesti že dvajset let. Ljudje obeh mest se med seboj vedno bolj spoznavajo in navezujejo prijateljske stike. Minulo soboto pa je bil v Kranju še posebej slovesen in prijeten dogodek, saj je predsednik skupščine občine Kranj Stane Božič poročil mlad par iz dveh pobratenih mest. Zakonsko zvezo sta sklenila Dragica Grah z Orehka pri Kranju in Ian Whatmough iz Oldhama v Angliji. Stane Božič je mladima zaželel vsi srečo, obenem pa izrazil željo, da bi Oldham in Kranj še naprej uspešno sodelovala. Dragica bo odslej živela v pobratenem Oldhamu, v kraju Shaw. — Foto: F. Perdan

IMOS sp. o.
GORENJC

SPLOŠNO
GRADBENO
PODJETJE
RADOVLJICA
LJUBLJANSKA CESTA 11

*Vsem delovnim ljudem, poslovnim prijateljem in so-
delavcem čestitamo za občinski praznik Radovljice*

Tržiška industrija obutve in konfekcije Tržič

proizvaja:

- sestavne dele obutve (notranjike) in
- modno usnjeno konfekcijo ter
- prodaja vse vrste osebnih in drugih zaščitnih sredstev pri delu.

*Ob občinskem prazniku čestita delovna skupnost
TRIO, Tržiške industrije obutve in konfekcije
Tržič vsem občanom in poslovnim prijateljem*

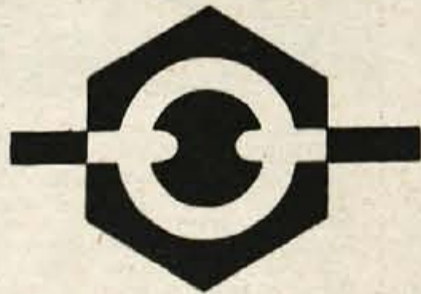
Kemična tovarna Podnart p. o.

SPECIALIZIRANA TOVARNA KEMIKALIJ
ZA GALVANOTEHNIKO, FOSFATIRANJE
IN BARVANJE KOVIN

V tovarni prejmete brezplačne nasvete in navodila,
servisna služba pa je vsem na voljo.

Kolektiv tovarne čestita vsem delovnim ljudem za občinski
praznik Radovljice

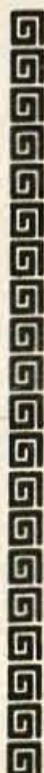
Slovenske železarne

VERIGA n.sol.o.
LESCE

Tovarna verig, vijakov, odkovkov, orodij, pnevmat-
sko-hidravličnih naprav, industrijske opreme in
meril

VSEM DELOVNIM KOLEKTI-
VOM DRUŽBENO-POLITIČ-
NIM ORGANIZACIJAM IN
OBČANOM ČESTITAMO ZA
OBČINSKI PRAZNIK RADOV-
LJICE IN JIM ŽELIMO VELI-
KO DELOVNIH USPEHOV

gozdno
gospodarstvo
bled

tel. dir 77-257 h c 77-361 — 364
telegram GG Bled, poštni predal 42

TOZD GOZDARSTVO BOHINJ, n. sub. o.
Bohinjska Bistrica, Grajska cesta 10
TOZD GOZDARSTVO POKLJUKA, n. sub. o.
Bled, Triglavska 47
TOZD GOZDARSTVO JESENICE, n. sub. o.
Jesenice, Tomšičeva cesta 68
TOZD GOZDNO GRADBENIŠTVO BLED, n. sub. o.
Bled, Ljubljanska 19
TOZD GOZDNO AVTOPREVOZNIŠTVO IN DELAVNICE
SP. GORJE, n. sub. o.
Spodnje Gorje 1
TEMELJNA ORGANIZACIJA KOOPERANTOV
ZASEBNI SEKTOR GOZDARSTVA BLED, n. sub. o.
Bled, Ljubljanska c 19

v delovni organizaciji
GOZDNO GOSPODARSTVO BLED, n. sol. o.
Bled, Ljubljanska 19

gospodarijo z gozdovi, proizvajajo in prodajajo različne vrste
okroglega lesa, izdelujejo kvaliteten okrogli les po posebnih
naročilih, pripravljajo rezonančni les, nudijo prevozne
usluge za prevoz lesa in popravljajo gozdarske stroje in
prave

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem čestitamo
ob občinski praznik Radovljice

KOMUNALNO GOSPODARSTVO RADOVLJICA

s temeljnimi organizacijami
KOMUNALA — RADOVLJICA,
KOMUNALA — BLED,
KOMUNALA — BOHINJ

●●●● čestita vsem delovnim kolektivom in prebivalcem
občine Radovljica za občinski praznik 5. avgust

Klavnica in mesarija Bohinjska Bistrica

*Vsem kupcem in občanom občine Rado-
vljica čestitamo za občinski praznik in
priporočamo naše domače, bohinjske
klobase in zimsko salamo.*

OBLAČILA
Novost
Tržič

Delovnim ljudem in poslovnim prijateljem
čestitamo za občinski praznik

Gradbeno podjetje Bohinj Bohinjska Bistrica

*Vsem občanom in poslovnim prijateljem
čestitamo za občinski praznik občine
Radovljica in se priporočamo s svojimi
storitvami*

Obrtno podjetje
Knjigoveznica
in tiskarna
Radovljica

čestita vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem za občinski praznik Radovljice in se priporočamo s svojimi storitvami

Živilski kombinat
ŽITO
Ljubljana

TOZD Triglav Lesce
TOZD Gorenjka – tovarna čokolade Lesce

Vsem svojim potrošnikom in občanom čestita za praznik Radovljice in Tržiča ter priporoča svoje izdelke kot: žitarice, mlevske izdelke, kruh, testenine, pekatete, Triglav pecivo, kolače, čokolado Gorenjka, izdelke obrata Šumi in Imperiala.

Ob 1. avgustu, prazniku občin Kranj in Jesenice ter 5. avgustu, prazniku občin Tržič in Radovljica čestitamo vsem občanom in jim želimo v prihodnje še veliko delovnih uspehov

Ob tej priliki se želimo zahvaliti vsem cenjenim potrošnikom za naklonjenost in zaupanje in se priporočamo za nakup tudi v prihodnje.

Posebno še priporočamo obiske in nakupe v naši blagovnici in v naših specializiranih prodajalnah v Tržiču. Pri opremljenosti vašega stanovanja pa vam svetujemo ogled našega salona pohištva, železnine in koriva (bivši Trio) v Tržiču, v času letnega Gorenjskega sejma od 15. do 25. avgusta pa nasvidenje pri Mercatorju v hali A na sejmu v Kranju.

SOZD MERCATOR

Do Rožnik Ljubljana
TOZD PRESKRBA TRŽIČ

Sukno – industrija volnenih izdelkov
z n.sol.o. Zapuže

SUKNO – Industrija volnenih izdelkov Zapuže proizvaja vse vrste blaga za ženske iz 100% čiste runske volne ter volnene odeje najboljših kvalitet. V prodajalnah v Zapužah in na Koroški cesti v Kranju vam nudimo najnovejše vzorce ženskega in moškega volnenega blaga ter volnene odeje vseh vrst in kvalitet. Ob tako bogati izbiri boste gotovo našli tudi nekaj zase.

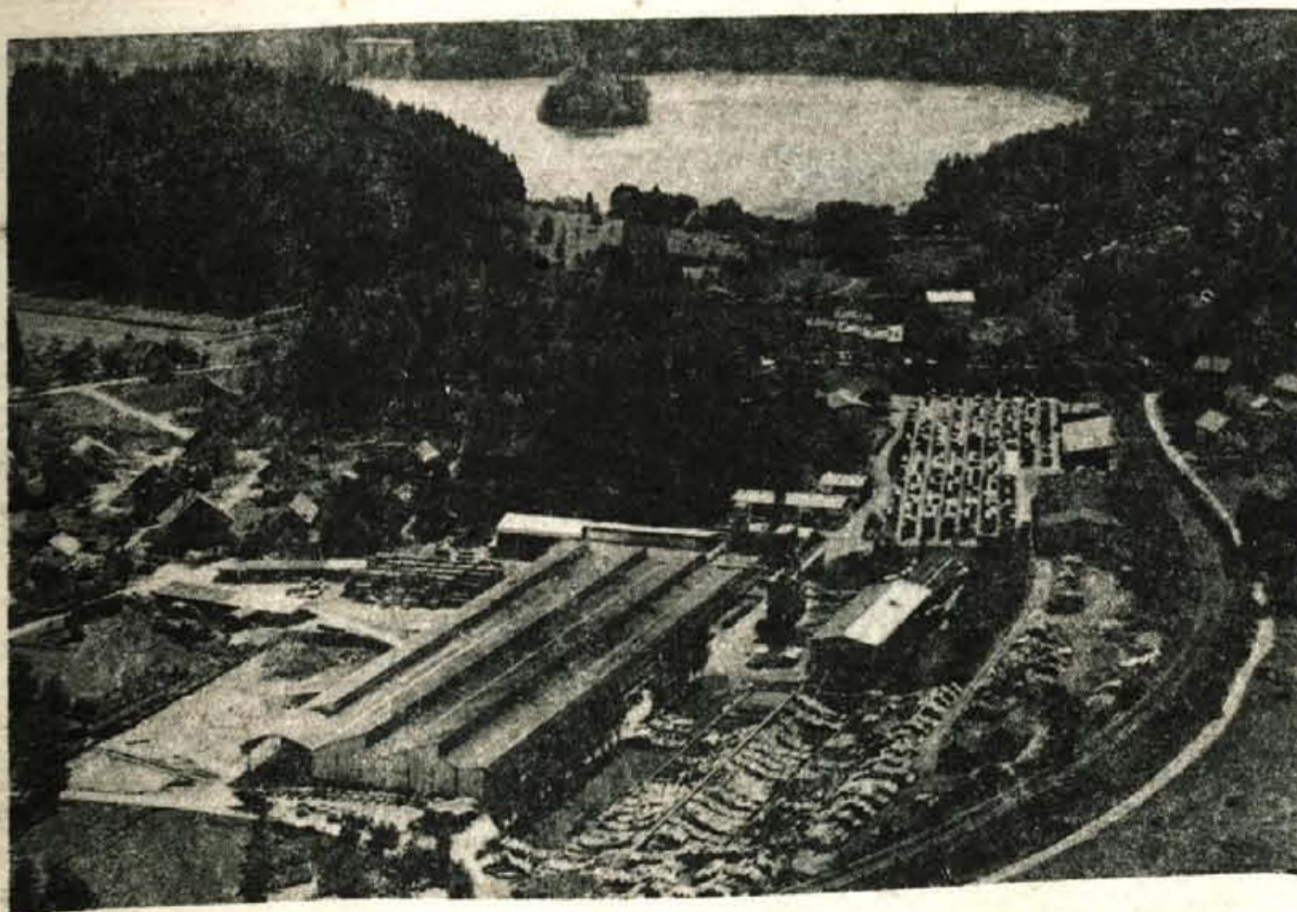
Vsem delovnim ljudem čestitamo za občinski praznik Radovljice

lip bled

lesna industrija

64260 Bled, Ljubljanska c. 32
tel.: 064-77-661, trgovina 064-77-161

LIP
Bled
čestita
ob
občinskem
prazniku
vsem
občanom
in
delovnim
ljudem
radovljiške
občine
ter
poslovnim
sodelavcem

VRATA • OBLOGE • ISO-SPAN • OPAŽNE PLOŠČE • POHIŠTVO

as almira

modne pletenine

TOZD Radovljica
TOZD Nova Gorica
TOZD Bohinj
TOZD Trgovine

čestitajo
vsem
delovnim
ljudem
in poslovnim
prijateljem
za občinski
praznik
Radovljice

FILBO

delovna organizacija za projektiranje,
proizvodnjo in montažo filterskih in
ventilacijskih naprav za industrijo

Bohinjska Bistrica

Izdelujemo, montiramo in projektiramo stroje in na-
prave za industrijsko ventilacijo, filtracijo, klimatiza-
cijo in zračno hlajenje.

Nudimo tudi ključavničarske in kleparske usluge:

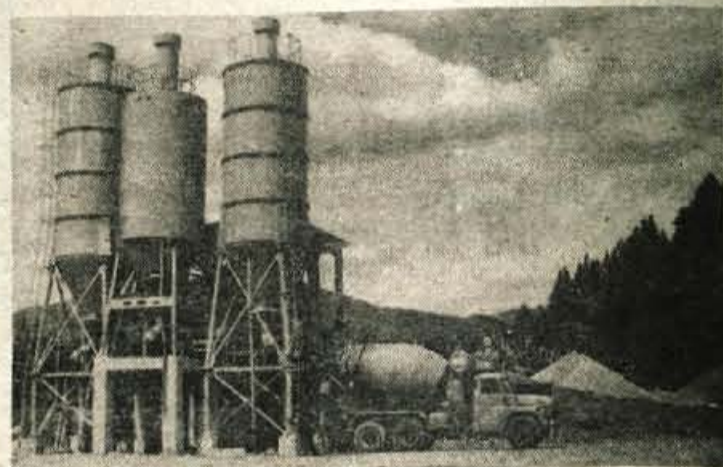
Vsem občanom in poslovnim prijateljem
čestitamo za občinski praznik

SGP Tržič

s svojo enoto
Arhitekt biro Kranj

ARHITEKT
BIRO
SGPTRŽIČ

čestita občanom in poslovnim prijateljem
za praznik občine Tržič

SLOVENSKE
ŽELEZARNE

1895 **plamen**

tovarna
vijakov
kropa

Za občinski praznik Radovljice čestitamo
vsem poslovnim prijateljem in občanom
ter jim želimo veliko delovnih uspehov

mira

stavbno in pohištveno mi-
zarstvo, radovljica Šercerje-
va 22, telefon 75 036 (064),
žiro račun pri SDK Radov-
ljica 51540-801-12232

Izdelujemo
opremo za hotele
in bolnice ter stavimo
pohištvo po naročilu

Vsem občanom in poslovnim prijateljem
čestitamo za občinski praznik

KLJUČAVNIČARSTVO RADOVLJICA

Vsem delovnim ljudem in poslovnim pri-
jateljem čestitamo za občinski praznik,
ter se priporočamo s svojimi uslugami.

veletrgovina

ŠPECERIJA

bled, n. sol. o.

vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo za občinski praz-
nik Radovljice

KARTONAŽNA TOVARNA LJUBLJANA a. s.
TOZD JELPLAST, KAMNA GORICA n. sub. o.

proizvajamo:
- brizgane plastične izdelke za potrebe embalaže
- tehnične izdelke

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prija-
teljem čestitamo za občinski praznik Ra-
dovljice

Cenjene kupce obveščamo, da smo v Kranju na Titovem trgu 2, odprli prenovljeno trgovino.

alpina

ŽIRI

Oglejte si bogato izbiro planinske in športne obutve ter moških, ženskih in otroških čevljev.

Za obisk se priporoča

ALPINA Žiri

lesnina

TOZD TAPETNIŠTVO RADOVLJICA

Izdelujemo in montiramo po naročilu: zavese in karnise silent gliss, platnene samonavijalce, oblaženo pohištvo in vsa tapetniško dekorativna dela

Polegamo:
vse vrste plastičnih iglanih podov in itisona
Vsak torek odprto od 6. do 16. ure.

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem čestitamo za občinski praznik Radovljice

Samoupravne interesne skupnosti
gospodarskih dejavnosti
občine Trzin
Cankarjeva 1,
TRZIN

STANOVANJSKA SKUPNOST
KOMUNALNA SKUPNOST

Čestitajo vsem občanom za praznik občine Trzin

Kartonažna tovarna Ljubljana
TOZD LEPENKA TRZIN

čestita vsem občanom in poslovnim prijateljem za praznik občine Trzin

metalka

Proizvajamo:
vse vrste pil, jeklena sidra z notranjimi navoji za montažo z vsemi vibracijskimi, električnimi vrtnimi stroji

TOZD Tovarna
montažnega pribora
in ročnega orodja

»TRIGLAV« Trzin

*Vsem delovnim ljudem
in občanom čestitamo
za občinski praznik*

OPT

Obrtno podjetje Trzin

se priporoča s svojimi storitvami v mizarški, slikarski, črkoslikarski stroki, polaganje tapet, plastičnih ometov ter vseh vrst podov

Vsem občanom in poslovnim prijateljem čestita za praznik občine Trzin

Komunalno podjetje Trzin

DEJAVNOSTI: gradbena, steklarstvo, soboslikarstvo, vodovod, cvetličarna, tržnica, pogrebna služba, vzdrževanje cest.

Vsem delovnim ljudem, poslovnim prijateljem in sodelavcem čestitamo za občinski praznik

MALI
OGLASI
telefon
23-341

PRODAM

Prodam mlado KRAVO simentalko. Benedik. Studeno 8. Zelezniki 6276

Prodam NEMSKEGA OVČARJA z rodovnikom, odličnih staršev, starega 9 tednov. Gradišar Peter, Zg. Duplje 66 6277

Prodam 5 let starega KONJA ali zamenjam za mlado kravo. Poljšica 13. Zg. Gorje 6278

Prodam dolgo POROČNO OBLEKO, italijanske izdelave, svetlo modre barve z vlečko, št. 36-38. Kličite na telefon 064/26-152 6279

Prodam ZLATE FAZANE mladiče, čistokrvne VOLČJAKE 7 tednov stare, rodovniških staršev. Novak Jože, Podreča 6. Mavčiče 6280

Prodam moško DIRKALNO KOLO rog, sivalni stroj SINGER, star 86 let, komplet STEKLA za zastavo 750, prednje in zadnje STEKLO za simco 1000 GLS in razne dele za stroj od zastave 750. Erbežnik, M. Pijade 5, Kranj 6281

Prodam OBRAČALNIK maraton. Trstenik 49. Golnik 6282

Oddam PSA, dobrega čuvaja. Bašelj 20, Preddvor 6283

Prodam en teden starega BIKCA za rejo. Zeje 12, Duplje 6284

Prodam stoječo BARAKO, veliko 3,50x4,00 metre. Informacije popoldne. Grašič Ivanka, Mlaka 84, Kranj 6285

Prodam MIKSER za miksanje poljskih pridelkov za krmljenje živine in 200 komadov STRESNE OPEKE trajanke iz Dravograda. Juhant, Gmajnica 6, Komenda 6286

Prodam SIVALNI STROJ Danica ekstramatik v kovčku. Ferenčak, Gradnikova c. 91, Radovljica. Ogled od 16. do 20. ure 6287

Prodam lep SEMENSKI OHROVT. Luks, Sveti Duh 5, Škofja Loka 6288

VOZILA

Prodam generalno obnovljen VOLKSWAGEN standard, 10.000 kilometrov. Porabi 7 litrov bencina na 100 km pri odprtih daljših vozilih. Naslov v oglasnem oddelku 6423

Prodam AMI 6, registriran do julija 1981. Cena 16.000 din. Brejc Lado, Bistrica 165. Tržič, od 15. ure dalje 6180

Prodam ZASTAVO 101, letnik 1973, registrirano do julija 1981 in PONY EKSPRES. Drstvenšek, Finžgarjeva 4, Lesce 6235

Prodam MOTOR MZ 175 ES in MOPED tomos na pet brzín. Oba v odličnem stanju. Poklukar, Sp. Gorje 124 6248

Prodam MOPED na štiri prestave, v voznem stanju. Bergant, P. Zenik 37, Cerklje 6289

Prodam dobro ohranjeno ZASTAVO 750, Stravs Janko, Kidričeva 10, Jesenice 6290

Prodam ZASTAVO 101, letnik 1976. Ogled popoldne. Bogataj, C. na Brdo 16, Kokrica 6291

Prodam dobro ohranjen MOTOR PL 15. Ogled vsak dan. Štirn Franci, Možjanca 1, Preddvor 6292

Prodam 125 PZ z novim MOTOR-EM Z-1300 in obnovljeno karoseljo. Ogled vsak dan na Kuratovi 21, Kokrica 6293

Redakcija CP Glas, Kranj, Stavek: TK Gorenjski tisk Kranj, tisk: ZP Ljudska pravica, Ljubljana. Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Moše Pijadeja 1. Tekoči račun pri SDK v Kranju številka 51500-003-31999 - Telefoni: n. c. 23-341, glavni urednik, odgovorni urednik in uprava 21-835, redakcija 21-980, komercialna - propaganda, naročnina, mali oglasi in računovodstvo 23-341. Naročnina za prvo polletje 1980 din 200. Oproščeno prometnega davka po pristojnem mnenju 421-1/72.

Prodam ZASTAVO 750 za 1,8 M. Šaršanski Igor, Gorenjskega odreda 18, Kranj, telefon 28-859 6294
Prodam motor MZ TS 250/1, letnik 1977. Setina Igor, Čirče 18, Kranj 6295
Prodam ŠKODO 100, letnik 1970, Arzenšek Jože, Sutna 76, Zabnica 6296
Prodam dobro ohranjeno ZASTAVO 750. Ogled možen v torek, sredo in četrtek. Hajdinjak, Brezje 8 6297

KUPIM

Kupim komplet «ANGLEŠČINA 2000 S» na kasetah. Telefon 28-804 6298

STANOVANJA

Na Bledu oddam SOBO samskemu moškemu. Oddati ponudbe pod Bled - takoj 6301
Študentka - bručka, mirna in marljiva. IŠČE SOBO v Kranju. Koceli Nika, Velenjska 4. 63310, Žalec 6302

POSESTI

Kupim PARCELO za zidavo večjega vikenda ali stanovanjske hiše na Gorenjskem. Najraje pod Karavankami med Begunjami in Žirovnico. Ponudbe pošljite na oglasni oddelček pod Gorenjska 6299
Zamenjam ZAZIDLJIVO PARCELO na Bledu, na kateri je predvidena gradnja dvojčka za zazidljivo parcelo v okolici Kranja. Oddati ponudbe pod Zamenjava ali prodaja 6300

Kupim manjšo, starejšo GARDSONJERO v Kranju ali okolici. Oddati cenjene ponudbe na: Drago Pribiškovič, pri Simonič, Kranj, Nazorjeva 12/II-8 6266

ZAPOSLOTIVE

Mlajša MAKEDONKA išče delo za eno leto pri privatniku, najraje na delovnem mestu, kjer bi imela stik z ljudmi, zaradi dopolnilnega učenja slovenskega jezika. Najraje bi delala kot šivilja, pletilja ali pri kemičnem čiščenju perila. Oddati ponudbe pod Eno leto 6303
Matematiko INSTRUIRAM v Kranju. Telefon 27-329 popoldan 6269

OBVESTILA

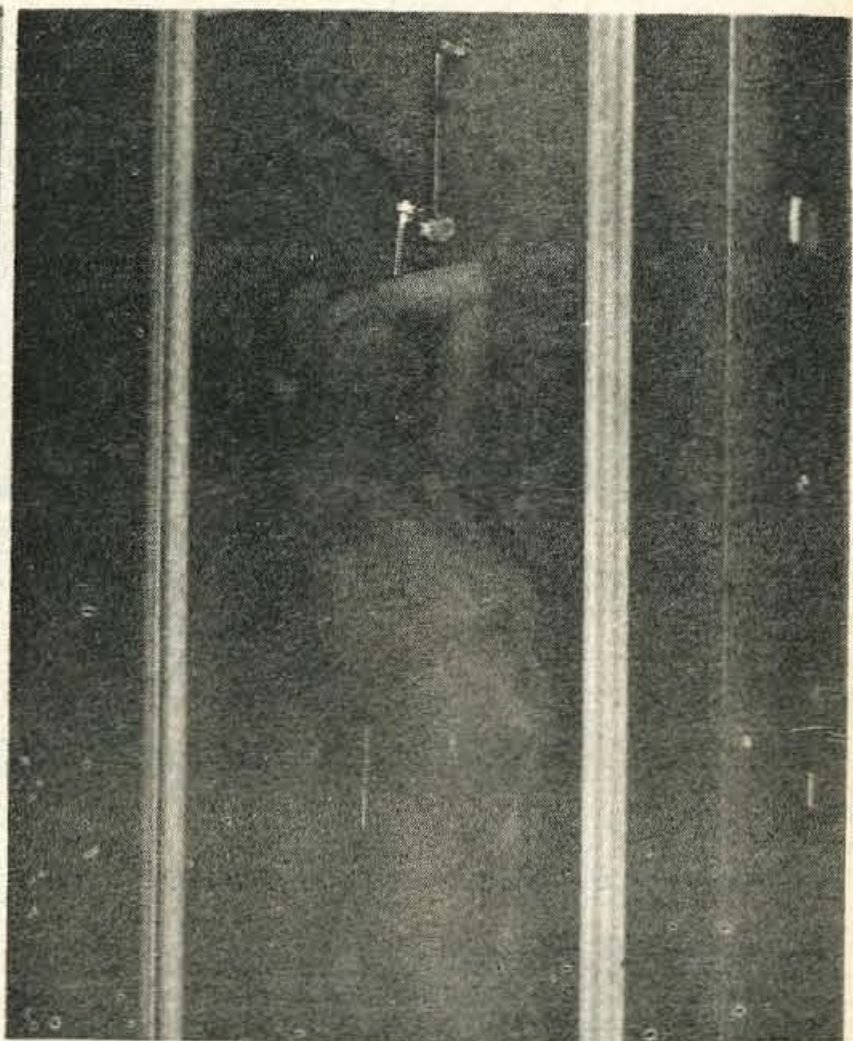
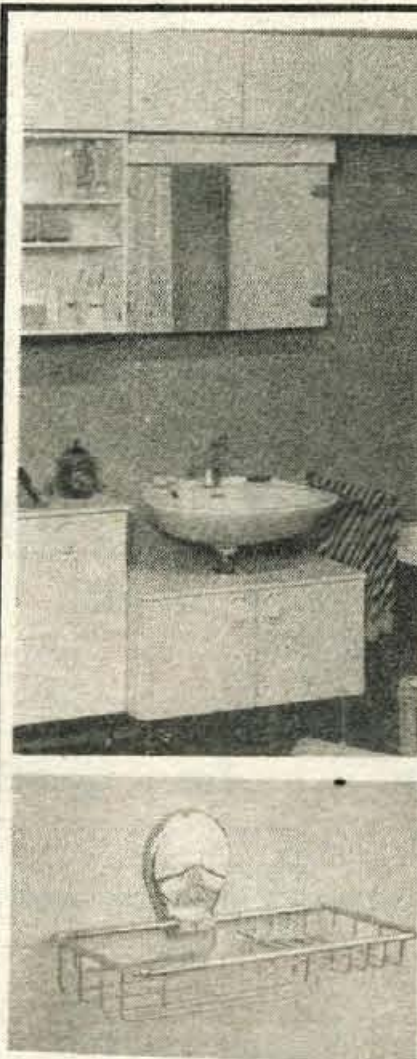
Vpisujemo v tečaj iz CESTNO PROMETNIH PREDPISOV za voznike B kategorije. Tečaj se prične v avgustu. Mladinski servis, Kranj, Stritarjeva 5 6173
Vsa soboslikarska, pleskarska in zidarska dela opravljam kakovostno in takoj. Oddati ponudbe pod Avgust 6304

Naše predstavništvo v Turističnem društvu v Škofji Loki spet redno posluje.
CP Glas Kranj

Vabim upokojujence SAVE Kranj in ostale prijatelje na izlet po KOROSKI 30. avgusta 1980. Odhod izpred kina Storžič ob 5. uri. Cena je 300,00 din. Prijavite se v trgovini Sava ali pri Pajer Frančiški, Sr. vas 31, Senčur do 15. avgusta 1980. Imejte veljavne potne liste 6305

PRIREDITVE

Š. D. Proleter prireja 10. avgusta ob 16. uri v Praprotni polici pri Velesovem VELIKO VRTNO VESELICO z bogatim SREČOLOVOM in KEGLJANJEM za športno kolo na predstave. Za pijačo in jedačo poskrbljeno. Zabaval vas bo ansambel Trgovci. Vabljeni! 6306

Ne kopamo se samo v morju

Do 13. avgusta v blagovnici Metalke v Ljubljani, Mariboru in v prodajalni v Kamniku posebno bogata izbira kopališke opreme.

V kopalnici preživimo kar precej časa, zato si jo uredimo tako, da nam bo všeč in da bo uporabna. Predno boste začeli s prenovno ali dopolnjevanjem se oglasite pri nas, saj:

- dobite vse na enem mestu,
- strokovno vam svetujemo,
- pri večjih nakupih vam blago prepeljemo zastonj (do 40 km od prodajalne),
- kabine za tuširanje Sigme iz Žalca pa tudi montiramo zastonj,
- opozarjamo vas na tovarniško znižanje elementov oranžne »Kolpe« iz Novolesa

Metalka in Marles-Maribor, Novoles-Novo mesto, Sigma-Žalec, Meblo-Nova Gorica, Gorenje-Velenje, Svilanit-Kamnik, Inkop-Kočevje, vam zagotavljajo novo in prijetno počutje v vaši kopalnici!

 metalka

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, babice, prababice, sestre in tete

IVANE ZUPAN

p. d. Koroščeve mame

se zahvaljujemo vsem, ki ste jo tako številno pospremili na njeni zadnji poti in ji podarili cvetje. Posebno se zahvaljujemo strežnemu osebju internega oddelka bolnice Jesenice, še posebej dr. Pogacniku in Dr. Mencingerju. Prav tako tudi zdravnikom Zdravstvenega doma v Radovljici, vsem sosedom za pomoč v teh težkih trenutkih, pevcem za zapete žalostinke, kolektivu hotela Jelovica in sodelavcem kolektiva Petrol. Hvala tudi gospodu župniku za pogrebni obred in tolažilne besede ob grobu.

Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala!

Žalujoči vsi njeni!

Mošnje, 31. julija 1980

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, brata, tasta in strica

ANTONA RAKOVCA

Pucnkovega ata iz Kališ

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v težkih trenutkih pomagali, nam izrazili sožalje, mu darovali cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala dr. Rešku in dr. Možganu za večletno zdravljenje. Hvala tudi gospodu župniku za opravljen pogrebni obred in pevcem za lepo petje.

Zahvalo izrekamo tudi delavcem tovarn Iskra in Alples.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi!

Kališe, Železniki, Česnjica, Škofja Loka, 29. julija 1980

ZAHVALA

Ob prerani in nenadni izgubi našega dragega

MILANA ŠEGULE

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, športnim in delovnim sodelavcem ter znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvala velja tudi pevcem, govornikom, Pihalnemu orkestru Kranj ter Krajevni skupnosti Zlato polje in krajevni organizaciji ZZB NOV Zlato polje.

Žalujoči domači!

Kranj, 4. avgusta 1980

Nadaljevanje s 1. str.

Zatem je Milan Ogris orisal gospodarske in družbene dosežke tržiških delovnih ljudi in občanov v minulem in letošnjem letu. »Pred nami sta zdaj dve pomembni nalogi,« je dejal. »Vse sile moramo usmeriti v ustalitev gospodarstva in v pripravo plana razvoja občine za naslednje srednjeročno obdobje.«

»Naš občinski praznik pa ima letos še posebno obeležje,« je nadaljeval »Po skoraj petletnem sodelovanju, seznanjanju in spoznavanju na mnogih področjih družbenega življenja bomo podpisali listino o pobratenu z občino Zaječar. Trdne vezi iz pretekle vojne in tudi povojne graditve ter današnje in prihodnje možnosti za tesno sodelovanje so nas vodile v pobratenje. Ta slovesen dogodek pa bo hkrati nov kamen v mozaiku velikih in revolucionarnih pridobitev, ponoven dokaz naše trdne opredeljenosti Titovi misli o krepitvi bratstva in enotnosti med narodi in narodnostmi Jugoslavije.«

Listino o pobratenu sta podpisala predsednika obeh skupščin; za tržiško Milan Ogris, za zaječarsko pa Miodrag Kostić. V Zaječarju jo bosta ponovno podpisala 7. septembra.

Tudi Miodrag Kostić je govoril o vezeh, začelih med narodnoosvobodilno vojno in ponovno oživitvi prek vlaka bratstva in enotnosti. Tako Tržičane in Zaječarce tako zbližali. Za njim je povzel besede Jean Paul Kuhn, župan francoskega mesta Ste. Marie aux Mines, s katerim so se Tržičani pobratili petirnajstimi leti, predsednik občine Ludbreg Josip Kocič, sekretar Zveze slovenskih organizacij na Koroškem Felix Wieser, ki dejal, da koroški Slovenci vedno spoznavajo, koliko možnosti gospodarsko sodelovanje imajo bližnjimi slovenskimi občinami.

Predsednik skupščine občine Tržič Milan Ogris je nato podelil plakete mestu Tržiča za uspešno delo s sosednjimi organizacijam in posameznikom. Zlati plaketi sta prejela javno združenje ZZB NOV Tržič in industrijsko gasilsko društvo BF srebrenne plakete dr. Tone Martinovič, krajevna organizacija Rdečega križa in šolsko športno društvo Storič, bronasti pa Marina Bobnar in Ivan Štefe. Ob tej priložnosti je podelil tudi zvezne plakete za uspešno delo z Zvezo slovenskih organizacij in Jugoslavije prejel tudi krajni odbor iz Križev.

Kulturni program, scensko nastopila pa je tudi skupščina občine. Na Titovi poti, s katerim je bila slavnostna seja sklenjena, so pripravili gostje iz Zaječarja, zatem pa pri domu starostnikov Petra Ušeniča zasadili še spominsko drevo, simbol bratstva med občanoma Tržiča in Zaječarja.

H. Jelovčan

KISIK	ATENSKA PLEMISKA RODOVINA	SNOV DREVES IN GRMOV	TEDORA NOVŠAR	AMPER	KONICA POLOTOKA SVT. ZARJA	AMERIŠKI PISATELJ O ROBO TIV. ISAAC	PIKANTNA BOLATA	FINŠKI ARHITEKT EERO	VRIZ-GANJE	IZUMIRLA NOVO-ZELANDSKA PTIČICA	KAMEN ZA BRUBE NJE KOSI	ZNAČILNOST VTKANGA	AVTRIALSKA PUBLIKACIJA O GUBERNSKEM VSEVAJEM TRIL TORLJU
JUBAR ZAJEČARSKI RI						EMILE ZOLA							
OSTEVILOČEN OD STAVEK ZAKONA				STANJE GOZEJA NEGA KRILATI KONJ									
ČRKA X			PRO-DUCENTRA										
NOVO MESTO		LESKOVAC		VLADO ČERNE VNETJE GRILA		LJ. IME ARISTOTE LA ORAS SISA			OREL V GERN MIT.				
REKA IN OČEJAVNA VZ. AF. RIKI		NOVI SAD				AMERIŠKI PISATELJ IN DRAMATIK (RUSKI STROJ) FLMER				OREL V GERN MIT.		NEVENKA URBANOVA IT. REKA PAD	
DREVO IN SAD (PRAVI IN DIVJI)						BOJAN ADAMIČ	IZVIRNO IME ZA JAPONSKO						
VEZNIK		VZORBA NJE SEMENI ŠČI					UREJEN JAVNI NASAD S SPREHJALISCEM						
GRBKO MESTO NA OTOKU SUBEJA				KRAVICA IRONICEN CLOVEK								TANTAL	
ROKULJE LESNA OHILOBA							TREMOLO		NEKVALI FICIRAN			SPREM-LJIVALCI SOGA EROSA	SOPROGA
KOLLA STARO LJUDSTVO BOLIVJE							KISEL OKULS. VOJNJ TRAJE		VELIK. NERODEN MOŽAK SLOVENSKI PRAVOPIS				
ZAHOD	HERCEGOVEC				HIMALAJSKA KOZA AMERICAN AIR LINES			LOČEN PROSTOR					
ZROK KRALJ PR. ZADRU VARNONA	RINA		KRAJ PRI VALPO VEM LANTAN					EPSKA PESEM		PRITOK ELME V FRANCIJI			
STROKOV. NAJZ. ZA ITALIANSKI								SAŠA MIKLAVC					
DOGODEK V NARAVI. POTOP. POLOM									OTOK V BELURNI BANAT DAJA				GLAS

Na slavnostni seji občinske skupščine Jesenice, ki sta se je udeležili tudi člana sveta federacije Franc Leskošek-Luka in Miha Marinko, so podelili letošnja občinska priznanja, obenem pa orisali pomembne dosežke, ki jih je dosegla občina v zadnjem obdobju. — Foto: F. Perdan

Za reševalce nagradne križanke razpisujemo deset nagrad, in sicer:

1. nagrada 250 din
2. nagrada 150 din
3. nagrada 120 din
- 7 nagrad po 100 din

Rešitve pošljite do 13. avgusta 1980 do 9. ure na naslov: CP Glas Kranj, Moše Pijadeja 1, 64000 Kranj. Na kuvertu napišite PRAZNIČNA KRIŽANKA — 5. avgust.

Zvezda poklonila nagrado

KRANJ — S ploskanjem so bile na petkovi slovesni seji kranjske občinske skupščine sprejete besede predstavnice Tekstilne tovarne Zvezda iz Kranja, ki je po prejemu nagrade občine Kranj sporočila odločitev delavskega sveta, da se organizacija nagradi odreče in jo poklanja Posebni osnovni šoli Helene Puhar Kranj. Nagrada občine Kranj Zvezdi znaša 30 tisoč dinarjev.

Predsednika občinskih skupščin Senta in Kranj Rozsa Gyula in Stane Božič podpisujeta listino o pobratenu, prijateljstvu in sodelovanju. — Foto: F. Perdan

Srečanje prijateljev — Sodelovanja med Kranjem in z njim pobratanim italijanskim mestom Rivoli se vsestransko razvijajo. Ob letošnjem občinskem prazniku je obiskala kranjsko borčevsko organizacijo delegacija njihovega združenja partizanov ANPI. Goste iz Rivolija so v četrtek sprejeli tudi predstavniki kranjske skupščine in družbenopolitičnih organizacij (jk) — Foto: F. Perdan

Rozsa Gyula: cenimo kranjske uspeli

Predsednik občinske skupščine Senta je ob podpisu listine o pobratenu, prijateljstvu in sodelovanju s Kranjem med drugim dejal: »V svojem imenu, v imenu slovenskih delovnih ljudi in občanov Sente in kranjskih organizacij in predstavnic, pozdravljam delovne in občane Kranja in jim čestitam na prazniku. Veseli smo uspešnosti kranjske občine. Cenimo naš ljudje vedno bolj spoštujemo Kranj, v prihodnje pa bo velika priložnost, da se medsebojno še bolj sodelujemo, za katero se odločamo, je Titova pot. Ni več med nami, ali on naš, mi pa njegovi, sedaj in v prihodnje, ko nas vse skupaj čakajo težke naloge. Podpis listine o pobratenu, prijateljstvu in sodelovanju je akt prijateljstva med narodi in narodnostmi Jugoslavije, je prispevek k utrjevanju bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti in tudi eden od pogojev, da bodo razvijali le odnose med občinama, ampak med Slovenijo in socialistično avtonomno pokrajino nasploh.«

Koristno srečanje

KRANJ — Stevilne delegacije so se udeležile letošnjih slovenskih praznikov kranjske občine. Razen delegacije Sente, ki je novi pobratenci Kranja, so bili v Kranju italijanski partizani iz Rivolija in slovenski partizani Bitole, Osijeka, Koroška, Varoša, Zemuna, Banjaluka in Hercegnovega. Zastopniki občin in organizacij so sobotno popoldne koristili za izmenjavo izkušenj in preteklem sodelovanju in za prihodnje sodelovanje in za govore o prihodnjih poteh sodelovanja. Prav tako so obiskovali kranjsko Savo, navdušeni pa so bili nad obiskom Dražgoš.

čestita občanom, cenjenim potrošnikom in poslovnim prijateljem za praznik občine Tržič